

eftir John R. Cross
teknað hefur by Ian Mastin

Lambid

**„Latið hini smáu børn
koma til Mín, forðið
teimum ikki!“**

Orðini eigur Jesus

LAMBID

Fyrsta útgáva

Eftir John R. Cross

Myndprýtt hefur by Ian Mastin

Einkaréttur © 2015 GoodSeed® International

Upprunaheiti á enskum: **The Lamb**
Einkaréttur © 2004, 2014 GoodSeed® International

Upphavsráttur: Einkil brot úr hesi bók má í nøkrum líki verða endurgivið uttan við skrivligum loyvi frá upphavseigarunum: GOODSEED, www.goodseed.com, The Emmaus Road Message og búmerkið eru ogn hjá GOODSEED International.

Givið út hefur GoodSeed® International
P.O. Box 3704, Olds, Alberta T4H 1P5 Canada
Email: info@goodseed.com

Skriftbrotini eru úr umsetingini hjá Victor Danielsen frá 1949, endurskoðað í 1974. Einkaréttur: Hin føroyski Bíbliugrunnurin.
Við loyvi frá Hinum føroyska Bíbliugrunninum

ISBN 978-99918-45-53-1

Prentað og bundið inn hefur:
Clemenstrykkeriet, Viborg, Danmark

201607-378-0000

Viðurkenning:

Týtt úr enskum hefur Sonni Poulsen.

Rættlisið hava: Beinta Vang, Tóra við Keldu,
Maria Isaksen, Flóvin Tyril og Z. Zachariassen.

Skipað fyri útgávuni hefur:

Forlagið Leirkerið

2016

Innihaldsyvirlit

Fyri at fáa sum mest burtur úr hesi bók	5
1. kapittul – Gud skapti alt	10
2. kapittul – Hvussu er Gud?	34
3. kapittul – Teir falnu einglarnir	50
4. kapittul – Ein skeiv avgerð	66
5. kapittul – Hvørjum skulu vit trúgva?	86
6. kapittul – Bjargingarætlanin	100
7. kapittul – Rætt og skeivt	110
8. kapittul – Hin lovaði frelsarin	124
9. kapittul – Fullkomna Lamb okkara	140
10. kapittul – Ævigt lív	154
Skilir tú bræv Guds?	172
Trýrt tú brævi Guds?	174
Endaviðmerkingar	182

Fyri at fáa sum mest burtur úr hesi bók

Soleiðis hongur alt saman

Sjálvt yngstu børn skilja høvuðsboðskapin í Bíbliuni. Hetta er at líkna saman við eitt putlispæl. Tá ið øll stykkini eru komin upp á pláss, er myndin greið.

Tá ið tú skalt læra nakað nýtt, er best at byrja við tí grundleggjandi – frá tí kenda til tað ókenda. Sum til dømis við rokning í fyrstaflokki: 1 súrepli + 1 súrepli = 2 súrepli. Rokningin tekur seg spakuliga fram frá tí einfalda til tað, sum krevur meira. Leypa vit tað grundleggjandi um, ger tað, at enntá einføld rokning seinni verður fløkjalog.

Á sama hátt við Bíbliuni. Umráðandi er at leggja ein góðan grundvøll, so hvørt okkurt nýtt verður lært. Skunda tær ikki. Tað ræður meiri um at skilja greitt, so at alt fellur í rætta legu.

Fyrireika teg

Henda bókin er skipað í tíggu partar. Eg ráði tær til, at tú lesur ein kapitl um dagin og undirvísir í trimum um vikuna. Gert tú minni burturúr, kann tað fáa barnið at halda, at innihaldið ikki er so týðningarmikið, og tað missir samanhangið í boðskapinum.

Ikki er neyðugt við stórvegis fyrireiking. Hvør kapitl byrjar við endurtøku av tí undanfarna, og eisini eru spurningar eftir hvønn kapitl. Upplestur og spurningar av hvørjum kapitli taka einar 10 til 15 minuttir.

Ger tað einfalt

Fyri at gera frásøgnina einfalda, verður umrøðan av høvuðsevnum í Gamla Testamenti bert knýtt at Ádami og Evu. Hildið verður, at verður sipað til ov nógvar persónar, kann hetta gera boðskapin óneyðuga torskildan hjá smærri børnum.

Spurningarnir

Børnum dámar væl spurnakappingar. Tó at nøkur verða nøgd við bert at svara spurningunum í endanum á kapitlinum, so verða onnur, sum vilja spyrja enn meira. Í síðsta parti av bókin, **Endaviðmerkingunum**, finnur tú hjálp til hesar spurningar. Frásøguhátturin í hesi bók er tikin úr bókin „The Stranger On the Road to Emmaus“, einari bók, sum meiri miðvíst fevnir um hesi evni. (Henda bókin er ikki týdd til føroyskt).

Svarar barnið rætt hvørja ferð, kann ein hava lyndi til at leypa spurningarnar um; men hetta eru umráðandi spurningar, sum vissa okkum um, at barnið hevur skilt innihaldið.

Boðskapurin

Henda bók setur fram høvuðsboðskapin í Bíbliuni uttan at útvatna hann ella útiloka trupul evni. Enntá evni sum synd og deyði verða uttan himpr sett fram á ein ærligan hátt. Tó verður barnið ikki slept upp á fjall andaliga. Sjálvt kapitlurin um deyðan endar við vón. Av tí at Bíblían talar so beint fram, hava vit roynt okkara besta ikki at vera ógreið. Har Bíblían krevur eina avgerð, hava vit sett hesa avgerð greitt fram. Vit hava tískil ikki latið tíðarrákið gjørt boðskapin veikan.

Til vinir okkara í Carrubers

Lambid

Gud skapti alt

Bíblían er eitt sera týðandi bræv¹ frá Gudi og er beinleiðis skrivað til hvønn einstakan okkara. Bíblían lærir, at Gud sendi ein serstakan boðskap, sum er ætlaður tær.

Hóast hetta brævið varð skrivað fyri mongum árum síðan, er tað framvegis líka týðningarmikið, sum tá ið tað varð skrivað.

Hvør drongur og hvør genta eigur at vita, hvat Bíblían sigur teimum.

„Øll skriftin er innblást av Gudi...“ 2. Timoteus 3:16

„Fyrst og fremst mugu tit vita tað, at einki profetorð í skriftini er givið til egna týðing. Tí aldri er nakað profetorð komið fram av vilja menniskja; nei, drivnir av Heilaga Andanum talaðu heilagir menn Guds.“ 2. Pæt. 1:20–21

– 1. kapittul –

Fyrstu síðurnar í Bíbliuni læra okkum, at Gud ongantíð varð føddur og doyr heldur ongantíð.² Lív Hansara byrjaði ikki og endar heldur ikki. Gud hevur altíð verið og fer altíð at vera.

Bíblían lærir, at í upphavi var bara Gud. Ongar urtir, eingi djór ella menniskju. Eingin jørð, máni ella sól. Eingir aðrir gudar. Einki!

Í upphavi var bert Gud.

*„Áðrenn fjøllini vórðu til, og Tú skapti jørðina og jarðarríki,
ja, frá ævunum til ævirnar ert Tú, Gud!“ Sálmur 90:2*

„Eg eri HARRIN, og eingin annar, eingin annar Gud er enn Eg...“ Esaias 45:5

„...undan Mær er eingin Gud vorðin til, og eftir Meg skal eingin koma.“ Esaias 43:10

Bíblían lærir, at Gud skapti alt tað, vit síggja, og alt tað, vit ikki síggja. Eitt tað fyrsta Gud skapti, var einglar. Vit síggja ikki einglar, eins og vit heldur ikki síggja Gud. Gud er andi, og einglar eru eisini andar. Andar eru sum menniskju³, men teir hava ikki likam við vøddum og beinagrind.

Einglar vórðu skaptir at vera serligu boðberar Guds. Teir skuldu gera tað, ið Gud bað teir gera.

Allir einglarnir hugdu at og sungu, tá ið Gud skapti heimin.

„Gud er andi...“ Jóhannes 4:24

„Eru teir ikki allir tænanði andar, ið verða sendir út til tænavu...“ Hebrearabrevið 1:14

„Lovið HARRANUM, tit einglar Hansara, tit veldigu í mátti, sum gera tað, ið Hann býður, við tað sama sum tit hoyra ljóðið av orði Hansara! Lovið HARRANUM, allir herskarar Hansara, tit tænarar Hansara, sum fullføra vilja Hansara!“ Sálmur 103:20–21

– 1. kapittul –

Bíblían lærir okkum, at tá ið Gud skapti heimin, gjørði Hann hetta á ein serstakan hátt. Tá ið vit evna okkurt til, brúka vit blýant, pappír og saks. Onkuntíð brúka vit træ, seym og lím. Aðrar tíðir brúka vit nál og tráð.

Men Bíblían lærir, at tá ið Gud skapti heimin, brúkti Hann eingi amboð. Gud talaði bert, og tað varð!

„...heimurin er skaptur við orði Guds...“ Hebrearabævið 11:3

„Við orði HARRANS er himmalin skaptur, allur herur hansara við andanum úr munnni Hansara. Øll jørðin óttist HARRAN, fyri Honum bivi tey, øll, sum á jarðarríki búgva!
Tí Hann talaði – og tað varð, Hann beyð – og har stóð tað!“ Sálmur 33:6,8–9

– 1. kapittul –

Gud segði: „Verði ljós!“ Og veitst tú hvat? Í stundini kom ljósið fram í myrkrinum.

Bíblían lærir, at bert við at siga tað við munni Sínum, skapti Gud alt. Gud er so sterkur, at Hann kann gera tað, sum Hann vil.

Gud segði: „Verði ljós!“ 1. Mósebók 1:3

„Eingin er sum Tú, HARRI! Stórir ert Tú, og stórt er navn Títt við veldi Tínum.“ Jeremias 10:6

„Á Harri HARRI! Tú ert jú tann, ið hevur skapt himmal og jørð við mikla mátti Tínum og útrætta armi Tínum; einki er Tær ov undurfult.“ Jeremias 32:17

– 1. kapittul –

Bíblían lærir okkum eisini, at Gud skapti sólina, mánan og stjørnurnar. Hann setti tey á hválvið, júst har, Hann vildi, at tey skuldu vera. Gud kundi gera hetta, tí Hann er allastaðni.

Hetta, at Gud er allastaðni, eigur at gleða okkum. Hetta merkir, at Hann kann vera hjá tær og samstundis vera hjá næstingum og vinum tínum, hvussu so langt burtur, tey enn eru.

Ja, so stórur og máttmikil er Gud.

„Gud gjørdi tey bæði stóru ljósini, hitt størri til at ráða um dagin, hitt minna til at ráða um náttina, og stjørnurnar.“ 1. Mósebók 1:16

„Fær nakar fjalt seg á loyniligum støðum, so Eg síggi hann ikki! – sigur HARRIN; er tað ikki Eg, ið fylli Himmal og jørð! – sigur HARRIN.“ Jeremias 23:24

– 1. kapittul –

Bíblían sigur, at Gud skapti heimin í seks dagar. Tað er bert Gud, sum kundi gera hetta. Hann skapti matin, vit eta, luftina, vit anda, og vatnið, vit drekka. Hann gjørði áirnar, havið og fjøllini. Gud skapti øll trøini og blómurnar.

„Í upphavi skapti Gud himmal og jørð.“ 1. Mósebók 1:1

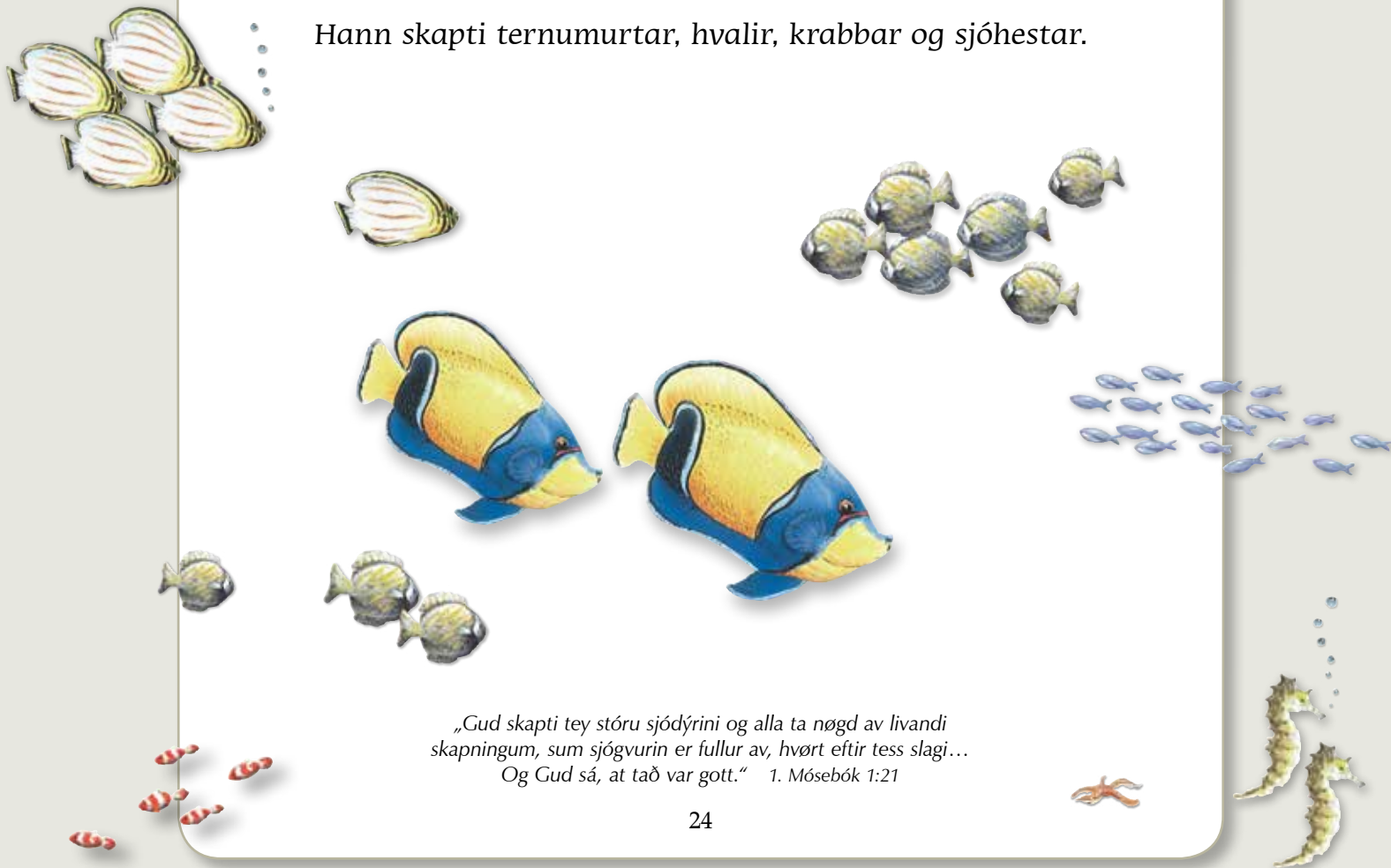
„Tí í seks dagar gjørði HARRIN himmal, jørð og hav,
við øllum, sum í teimum er...“ 2. Mósebók 20:11

– 1. kapittul –

Gud skapti fiskin, sum svimur í sjónum.

Hann skapti ternumurtar, hvalir, krabbar og sjóhestar.

„Gud skapti tey stóru sjódyrini og alla ta nøgd av livandi skapningum, sum sjógvurin er fullur av, hvørt eftir tess slagi...
Og Gud sá, at tað var gott.“ 1. Mósebók 1:21

– 1. kapittul –

Gud skapti fuglarnar, sum flúgva í luftini.
Stórar sum smáar, Hann skapti teir allar.

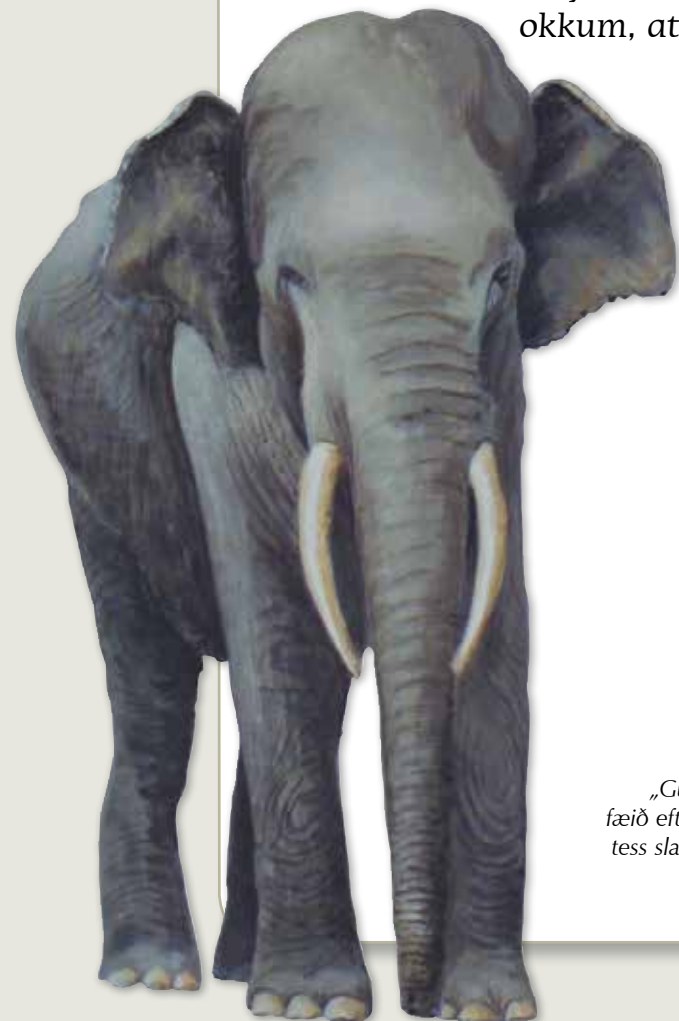
*„Gud skapti... allar fuglar við veingjum, hvønn eftir hansara slagi.
Og Gud sá, at tað var gott.“ 1. Mósebók 1:21*

– 1. kapittul –

Gud skapti øll djórini, sum skríða, ganga og leypa.
Um tey eru stór, kvik ella sein, so sigur Bíblían
okkum, at Gud skapti tey øll.

*„Gud gjørdi tey villu dýrini, hvørt eftir tess slagi,
fæið eftir tess slagi, og øll skriðdýrini á jørðini, hvørt eftir
tess slagi. Og Gud sá, at tað var gott.“ 1. Mósebók 1:25*

Til seinast skapti Guð menniskju, bæði mann og kvinnu. Tey itu Ádam og Eva. Guð elskaði tey og hevði umsorgan fyri teimum. Hann gjørði teimum ein fullkomnan urtagarð, fullan av alskyns trøum, blómum og tomum djórum, so Ádam og Eva kundu njóta alt, sum Guð hevði gjørt.

Guð plagdi at koma at vitja tey í garðinum, so tey kundu vera saman. Guð og tey vóru bestu vinir. Dugir tú at ímynda tær, hvussu tað hevði verið? At sleppa at ganga túr saman við Skapararanum og tosa við Hann?

Hvat heldur tú, tey mundu tosa um?

„Guð HARRIN myndaði menniskjað úr moldini í jørðini og blásti lívsanda í nøs hansara, so at menniskjað varð livandi sál.“ 1. Mósebók 2:7

Spurningar úr 1. kapitli

1. Bíblían er eitt sera týðningarmikið bræv. Hvørjum er brævið frá?
2. Bíblían sigur, at Gud hevur altíð verið. Fer Hann altíð at vera?
3. Var tað nakar annar, sum var til – saman við Gudi – í upphavi?
4. Hvør skapti einglarnar?
5. Hvat merkir orðið: „skapti“?
6. Tú sært hvørki Gud ella einglarnar. Teir hava ikki likam sum vit, við vøddum og beinagrind. Hvat eru teir so?
7. Hvørja uppgávu gav Gud einglunum?
8. Vit brúka hamara og seym at gera okkurt við; men hvussu gjørði Gud, tá ið Hann skapti heimin?
9. Gud talaði, og so varð tað. Hvat heldur tú, hetta sigur okkum um Gud?
10. Hvussu nógvar dagar skapti Gud heimin?
11. Hvør skapti Ádam og Evu?
12. Tá ið nú Gud kann vera bæði við tær, familju tíni og øllum vinum tínum samstundis, hvat merkir tað?

Hvussu er Gud

Tá ið vit hyggja at tí undurfulla heimi, ið Gud hevur skapt, skilja vit, at Hann er almáttugur og eisini veit, hvussu Hann skal gera alt. Bert ein slíkur Gud er mentur at skapa henda ófatiliga heim, sum vit bógva í.

Bíblían sigur, at Gud er allastaðni í senn.

Gud veit og skilir alt. Gud kennir eisini hvørja einastu hugsan, vit hava.

*„Harri okkara er stórir og veldigur í meg,
vit Hansara stendur ikki til at meta.“ Sálmur 147:5*

*„Hann er tann, ið við kraft Síni skapti jørðina, við vísdómi Sínum
grundfesti jarðarríki og við viti Sínum tandi út himmalin.“ Jeremias 51:15*

*„Eri Eg tá bert Gud nær við – sigur HARRIN – og ikki Gud langt burtur!
Fær nakar fjalt seg á loyniligum støðum, so Eg síggi hann ikki! – sigur HARRIN;
er tað ikki Eg, ið fylli Himmal og jørð! – sigur HARRIN.“ Jeremias 23:23–24*

Av tí at Gud skapti alt, so eigur Hann eisini alt.

Teknar tú eina mynd, so eigur tú hana. Antin tú so gert nakað úr viði, pappíri ella toyi, so eigur tú tað, tí tað var tú, sum gjørði tað. Á sama hátt við Gudi. Av tí at Hann hevur gjørt alt, eigur Hann tað jú. Tí er tað, at Gud eisini er róptur Harrin. Tað merkir, at Hann er kongur og eigur alt, ið Hann hevur gjørt.

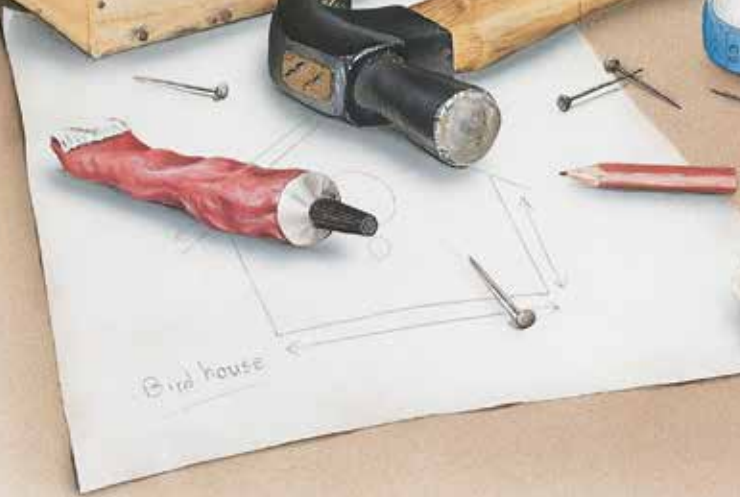
Gud skapti tað, so Hann eigur tað.

„...HARRANUM hoyrir jørðin til, og alt tað, ið henni er á, jarðarríki og tey, ið har búgva.“ Sálmur 24:1

„Kennið, at HARRIN er Gud! Hann skapti okkum; vit eru Hansara, fólk Hansara og fylgið, ið Hann røktar.“ Sálmur 100:3

„So tók Gud HARRIN Ádam og setti hann í urtagarðin Eden at dýrka hann og varðveita hann.“ 1. Mósebók 2:15

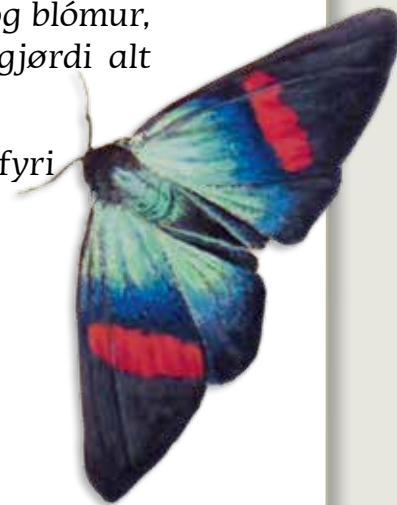
Bíblían lærir okkum, at Gud er góður og sera vinsamur.

Hygg bara at øllum tí undurfulla, ið Harrin hevur skapt. Gud kundi havt gjørt allar blómurnar svartar og hvítar; men Hann valdi at gera tær í alskyns litum. Gud kundi gjørt allan matin soleiðis, at hann smakkaði illa; men ístaðin gjørði Hann matin átuligan og leskiligan. Hann gjørði alskyns fruktir og blómur, flogkykt og firvaldar, litir og ljóð. Hann gjørði alt hetta, so vit kundu njóta tað.

Gud gjørði hetta, tí Hann hevur umsorgan fyri okkum.

Gud elskar okkum.

„...Eg eri HARRIN, sum ger alt, sum einsamallur tandi út himmalin og breiddi út jørðina – hvør hjálpti Mær! –“ Esaias 44:24
„...Gud, sum ríkliga gevur okkum alt at njóta.“ 1. Timoteusarbævn 6:17

Bíblían lærir okkum eisini, at Gudi dámar at gera alt á rættan hátt.

Hevði tað ikki verið ørkymlandi, um sólin ein dagin setti á middegi og ikki reis aftur fyrr enn tríggjar dagar seinni? Hugsu tær, hvussu leingi tú tá hevði noyðst at ligið í songini! Men Gud skipaði tað væl. Hann gav sólini eina lóg, sum sigur, at hon skal rísa um morgunin og seta um kvøldið, og at hon skuldi gera tað regluliga hvønn dag.

Gud fyriskipaði, at alt skuldi samarbeiða og virka rætt.

„Mánan gjørði Tú at kanna tíðirnar eftir; sólin veit, nær hon skal fara niður.“ Sálmur 104:19

*„Tín er dagurin, Tín er náttin við, Tú hevur skapt ljósið og sólina.
Tú hevur sett jørðini øll mark hennara...“ Sálmur 74:16–17*

Gud gjørði eisini okkum menniskjum reglur og lógir, so vit kunnu njóta lívið.

Við hvørt dámar okkum ikki lógir; men hugsu tær, hvussu tað hevði verið, høvdu vit ikki reglur. Høvdu eingi ferðsluljós ella skelti verið og eingin hámarksferð, so hevði tú ikki vitað, um tað var trygt at fara yvir um vegin. Øll høvdu verið ørkymlað og ilskast um hetta. Vóru ongar lógir, hevði tað verið tvørligt og vandafult at liva.

Gud ásetti lógir, tí Hann veit, hvat best er fyri okkum. Hann veit, at tá ið alt er gjørt á rættan hátt, gleðast vit.

Gud hevur umsorgan fyri okkum.

„Hann er framman undan øllum, og í Honum er tað, alt er standandi.“ Kolossebrævið 1:17

– 2. kapittul –

Alt, sum Gud gjørði, var fullkomið.⁴ Tá ið vit siga, at okkurt er fullkomið, so meina vit, at einki er í ólagi, og at tað er gott og virkar, sum tað skal. Gud skapti ein fullkomnan heim, tí soleiðis er Hann sjálvur. Hann er fullkomin.

Gud ger ongantíð nakað skeivt.

„Og Gud sá alt tað, ið Hann hevði gjørt – og tað var sera gott...“ 1. Mósebók 1:31

„Stórus og hálovaður er HARRIN, stórleiki Hansara er órannsakandi.“ Sálmur 145:3

Heim Guds er fullkomið. Tað eitur Himmalin. Bíblían lærir okkum, at Himmalin er undurfullur. Hann er eins og ein stór lund við trøum og einari á. Mitt í hesi lundini er ein undurfullur, reinur og tryggur býur, har einki nakrantíð brotnar ella slítist upp. Býurin er so undurfullur, at enntá gøtan er lögð við gulli.

Í Himlinum er hvørki sjúka, sorg ella deyði. Har eru hvørki tornir ella tistlar. Eingi ónd og óargalig menniskju búgva har. Har eru øll altíð glað og fró. Himmalin er fullur av yndisligum tónleiki. Djórini eru tom og fitt. Tú noyðist ongantíð at sova í Himlinum. Har er hvørki myrkur ella nátt – men altíð dagur.

Himmalin er eitt fullkomið stað, har fullkomin menniskju og fullkomnir einglar búgva hjá einum fullkomnum Gudi. Satt at siga, so er Himmalin so undurfullur, at tað er ringt at lýsa hann.

Hugsa tær, um tú fekst høvi at kaga inn í Himmalin. Hvussu heldur tú, tað hevði verið at búð har?

„Hann skal turka hvørt tár av eygum teirra; deyðin skal ikki vera longur, og hvørki sorg, skríggj ella pína skal vera longur – tí hitt fyrra er farið.“ Opinberingin 21:4

„...tað, sum einki eyga hevur sæð, og einki oyra hoyrt, og sum ikki er komið upp í hjarta nakars menniskja...“ 1. Korintbræv 2:9

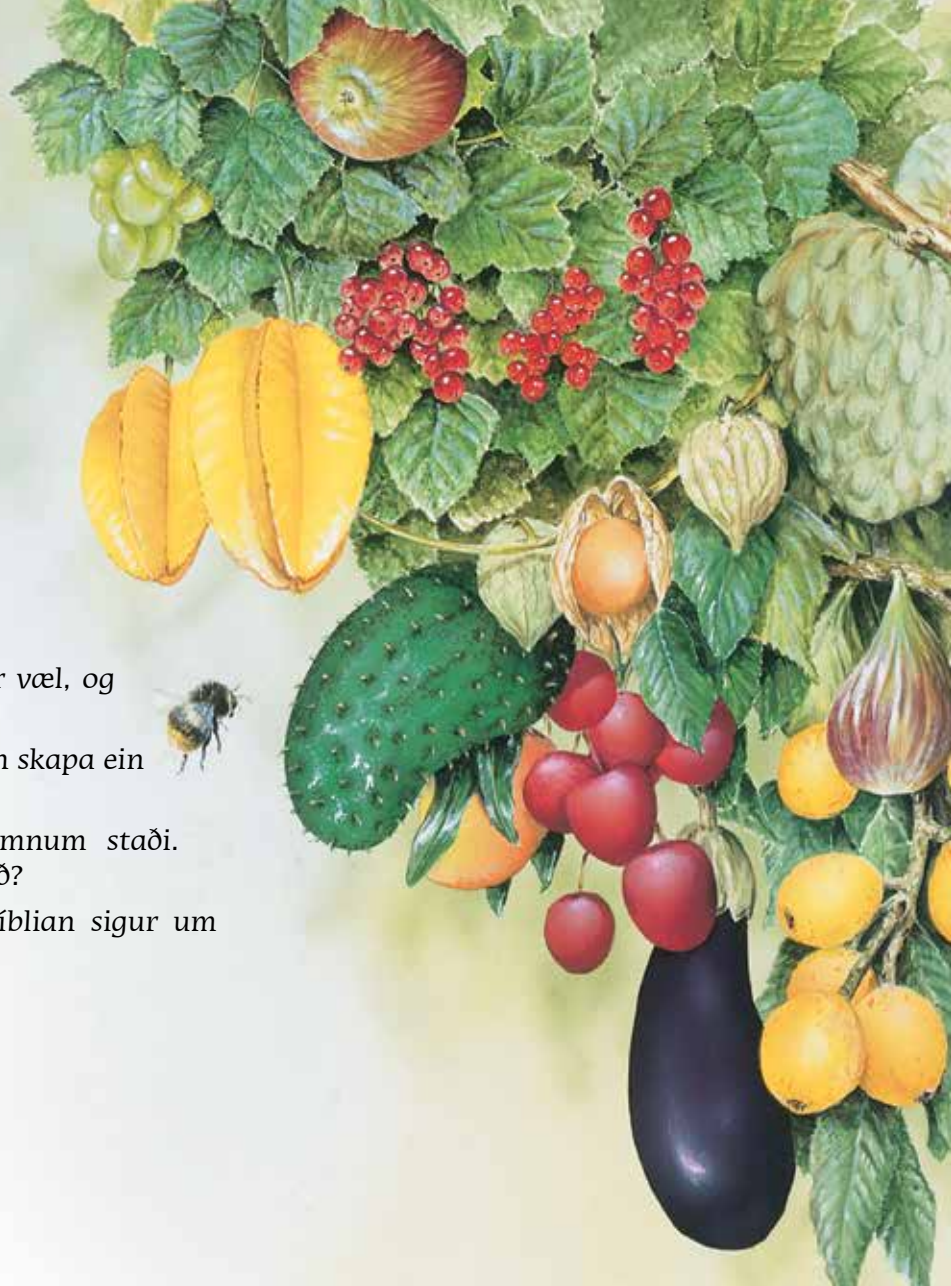

Spurningar úr 2. kapitli

1. Tá ið tú hyggur rundan um teg at øllum, sum er skapt, skilir tú, at Gud er almáttugur. Hvussu nógv man Gud vita?
2. Hvør eigur heimin?
3. Hví eigur Gud heimin?
4. Gud kundi havt skapt ein ljótan heim; men ístaðin skapti Hann heimin vakran. Hví gjørði Gud slíkan yndisligan heim?
5. Gud gjørði lógir og reglur, so alt skuldi virka á rættan hátt. Hvussu heldur tú, tað hevði verið, hevði Gud ikki gjørt hesar lógir og reglur?

6. Hvussu rópa vit tað, sum virkar væl, og har einki er í ólagi?
7. Hví kundi Gud ikki annað enn skapa ein fullkomnan heim?
8. Gud býr í einum fullkomnum staði. Hvussu eitur hetta staðið?
9. Nevn trý ting, sum Bíblían sigur um Himmalin?

Teir falnu einglarnir

Bíblían sigur, at Gud er almáttugur. Hann veit alt. Hann talaði, og alt varð skapt, bæði heimurin og alt í honum. Gud skapti alt fullkomið.

Gud gjørði lógir ella reglur, so at alt skuldi virka væl. Sólin veit, nær hon skal rísa, og nær hon skal seta. Einglarnir og menniskjuni finga eisini lógir, so tey vistu, hvussu tey skuldu bera seg at, og hvat tey skuldu gera. Gud gav lógirnar, so øll kundu vera glað.

Gud vil hava alt at vera reint og trygt, tí Hann er fullkomin. Himmalin er eitt fullkomið stað, tí Gud býr har. Soleiðis vil Gud hava alt at vera.

*„Og Gud sá alt tað, ið Hann hevði gjørt – og tað var sera gott.
Og kvøld varð, og morgun varð, sætta dag.“ 1. Mósebók 1:31*

Tá ið Gud var liðugur at skapa hesa fullkomnu jørðina, hendi nakað ræðuligt.

Tann fremsti eingilin var ónøgdur. Hesin eingilin æt Lusifer. Gud hevði skapt hann til eina serstaka tænastu; men Lusifer helt, at hann hevði uppiborið nakað betri.

Lusifer var ikki longur nøgdur við at vera ein eingil. Honum dámdi ikki lógir Guds. Hann vildi gera sínar egnu lógir. Hann vildi ráða og sjálvur vera høvdingi. Lusifer helt seg hava uppiborið at vera Gud.

Hann fekk nógvar einglar í part við sær at stríðast móti Gudi. Lusifer og ólýdnu einglar hansara hataðu Gud og vildu oyðileggja alt.

Teir spiltu gleðina í Himlinum.

„Nei, at tú falst av himli, lýsandi morgunstjørna! Nei, at tú vart feldur til jarðar, fólkakúgari tín! Tú vart tann, sum segði í hjarta tínum: „Eg skal fara upp til Himmals; høgt yvir stjørnum Guds skal eg reisa háseti mítt; eg skal seta meg á gudatingfjallið ytst í norðri; eg skal fara upp um skýborgirnar; eg skal gera meg hinum Hægsta líkan!““ Esaias 14:12–14

– 3. kapittul –

Lusifer valdi ikki at akta Gud – og var nú ein óndur eingil. Bíblían nýtir eitt serligt orð at lýsa hesa avgerð hansara, og tað er orðið „synd“.

Synd merkir ikki at vilja liva eftir fullkomnu ætlan Guds.

Tá ið vit hugsa og gera tað, ið er skeivt, vísa vit Harranum, at vit halda okkum vita betur – at vit eru klókari enn Gud. Hetta er synd.

Syndin spillir altíð alt.

„Hjarta títt hugmóðaði sær av vakurleika tínum; við ljóma tínum forkomst tú vísdómi tínum; Eg kastaði teg til jarðar, Eg legði teg niður fyri ásjón konga, so teir kundu skoða teg.“ Ezekiel 28:17

„Seks eru, sum HARRIN hatar, sjei eru sál Hansara andstygð: Stolt eygu...“ Orðtøkini 6:16–17

– 3. kapittul –

Tá ið onkur ger okkurt skeivt, eigur hesin ikki at sleppa snikkaleysur. Hann má vænta sær revsing. Soleiðis átti lívið at verið – tað er ikki annað enn rættvíst.

Tað er ikki rætt, at fólk sleppa at bera seg ljótt at móti øðrum. Hetta líkar ikki Gudi. Hann revsar allan óndskap á rættan hátt, ongantíð ov lítið og ongantíð ov nógv.

Hann er altíð rættvísur.

„Kletturin – fullkomið er verk Hansara; tí allir vegir Hansara eru rættferð!
Trúfastur og svikaleysur Gud, rættvísur og sannorðaður er Hann!“ 5. Mósebók 32:4

„Tí Gud skal draga til dóms eitt og hvørt verk, tá ið Hann dømir alt tað,
ið loynt er, tað veri nú gott ella ilt.“ Prædikarin 12:14

„Rættferð og rættur er grundvøllur hásetis Tíns...“ Sálmur 89:15

Av tí at Gud er fullkomin, kundi Hann ikki lata hesar einglar verða verandi hjá Sær í hinum fullkomna staðnum. Teir spiltu jú Himmalin. So Gud kastaði teir út úr Himlinum og bað teir ikki koma aftur.⁵ Gud broytti navnið á Lusiferi til Satan, sum merkir fíggindi.

Satan var nú vorðin fíggindi Guds.

„... tú syndaði; so vanhalgaði Eg teg og rak teg burtur av gudafjallinum, og Eg gjørði teg til einkis, tú, kerúburin, sum gav lívd... Eg kastaði teg til jarðar...“ Ezekiel 28:16–17

Gud gjørði hesum óndu einglum eitt nýtt stað til reiðar. Hetta staðið var ætlað teimum og hóskaði teimum væl. Av tí at hesir einglar vóru ræðuligir og óndir, er hetta staðið eisini ræðuligt og fyllt av tí ónda. Av tí at hesir einglar vóru skaðiligir og vanlukkuligir, verður hetta staðið eisini merkt av skaða og vanlagnu. Hetta nýggja stað teirra verður rópt: *Eldsjógvurin*.

Tey, sum koma at búgva í hesum staði, verða verandi har í aldur og allar ævir. Hetta er staðið, har Satan og óndu einglar hansara verða revsaðir.⁶

„Og Djevalin, sum villleiddi tey, varð kastaður í sjógvin við eldi...
tey skulu verða pínd dag og nátt í aldur og allar ævir.“ *Opinberingin 20:10*
„...hin æviga eld, sum gjørdur er til reiðar Djevalinum og einglum hansara!“ *Matteus 25:41*

– 3. kapittul –

Hóast tað vóru nógvir einglar, sum í ólýdni móti Gudi fylgdu Satani, so vóru tað kortini nógv fleiri einglar, ið aktaðu Gud sum serligu sendiboð Hansara. Hesir góðu einglarnir bógva nú í Himlinum og tæna Gudi.

Hvat arbeiði heldur tú, Gud biður hesar góðu einglar gera?

„Eru teir ikki allir tænanði andar, ið verða sendir út...“ Hebrearabævið 1:14

Spurningar úr 3. kapitli

1. Hvussu æt best kendi eingilin hjá Gudi?
2. Gav Gud Lusiferi nakað serligt at gera?
3. Var Lusifer nøgdur við tað, ið Gud bað hann gera?
4. Hvat vildi Lusifer vera?
5. Bíblían nýtir eitt serligt orð fyri at lýsa ólýdni Lusifers móti Gudi. Hvat er hetta orðið?
6. Hví vildi Lusifer gerast Gud?
7. Hvat rópa vit óndar hugsanir og gerðir?
8. Er tað rættvíst, at tey, sum gera tað, ið ónt er, skulu sleppa undan revsing?
9. Hví er tað ikki rætt, at tey, sum gera okkurt skeivt, sleppa undan revsing?
10. Er Gud altíð rættvísur ella bara við hvørt?
11. Av tí at Gud er fullkomin, kundi Hann ikki loyva hinum óndu einglum at búa í fullkomna staði Sínum. Hvat gjørði Hann við teir?
12. Gud broytti navnið á Lusiferi til Satan. Hvat merkir Satan?
13. Hvussu eitur staðið, sum Gud hevur gjørt Satani og einglum hansara til reiðar?
14. Er nýggja heim Satans eitt gott stað at búa í?
15. Nógvir einglar eru enn Gudi lýdnir. Hvar búa hesir einglarnir?

Ein skeiv avgerð

Tá ið Gud í upphavi skapti heimin, var tað sum í Himlinum. Eingin grátur, sorg og pína, og eingin var bangin. Eingi ónd og óargalig menniskju. Eingin stjól, leyg ella drap. Eingin synd var av nøkrum slagi. Best av øllum: Einkí doyði.

Heimurin, sum Gud skapti, var eitt undurfult stað at búgva í. Alt var júst soleiðis, sum Gud ætlaði, at tað skuldi vera.

Alt var fullkomið.

„Lyftið eygum tykkara móti hæddini og hyggið! – Hvør hevur skapt alt hetta? Tað er Hann, ið førir her teirra út í ásettum tali og rópar tey øll við navni; so stór eru kraft og veldi Hansara, at ikki eitt saknast! ...HARRIN er ævigur Gud; jørðina hevur Hann skapt, so víð sum hon er...” Esaias 40:26,28

Menniskjuni, sum Gud hevði skapt, vóru eisini fullkomin. Einans fullkomin menniskju kunnu liva saman við einum fullkomnum Gudi.

Fyrsti maðurin varð róptur Ádam og kona hansara Eva. Harrin elskaði tey og gjørði teimum ein undurfullan urtagarð at njóta. Har vóru øll mógulig djór, fuglar, áir, lækir, blómur og trø. Fleiri av trøunum vóru full av fruktum, sum smakkaðu væl.

Gud læt Ádam og Evu fara hagar, teimum lysti, og tey kundu eta tað, tey høvdu hug at eta. Tað var kortini eitt, ið Gud ikki vildi, at tey skuldu eta.

„So tók Gud HARRIN Ádam og setti hann í urtagarðin Eden at dýrka hann og varðveita hann.“ 1. Mósebók 2:15

„...træ lívsins, sum stóð mitt í urtagarðinum, og træið til kunnskap um gott og ilt.“ 1. Mósebók 2:9

Tað var eitt serligt træ, sum Gud ikki vildi, at tey skuldu eta av. Aktaðu Ádam og Eva ikki Gud, men ótu av trænum, fóru tey at doyggja.

Tað var ikki ringt hjá Ádami og Evu at lata vera at eta av hesum serliga trænum. Har vóru alskyns frukttrø at eta av. Við at akta Gud, vístu Ádam og Eva Honum, at tey trúðu Honum og litu á, at tað, sum Hann segði, var best.

Tað var alt, Gud bað tey gera – bert trúgva tí, ið Hann hevði sagt. Tað var eins og Gud segði við tey: „Lítið á Meg.“

Soleiðis var í upphavi – fullkomin menniskju høvdu álit á einum fullkomnum Gudi og sluppu at njóta ein fullkomnan heim.⁷

„Gud HARRIN gav Ádami hetta boð: „Tú hevur loyvi at eta av øllum trøum í urtagarðinum uttan av trænum til kunnskap um gott og ilt; av tí mást tú ikki eta; tann dag ið tú etur av tí, skalt tú vissuliga doyggja.““ 1. Mósebók 2:16–17

„Gud HARRIN læt upp av jørðini vaksa alskyns trø, sum vóru eygunum ein lystur og góð at eta av...“ 1. Mósebók 2:9

Men so kom hin óndi eingilin, Satan, at vitja Ádam og Evu í urtagarðinum. Hann segði Ádami og Evu, at Gud royndi at krógva okkurt gott fyri teimum. Satan segði, at ótu tey ávækstir av hesum serliga trænum, fóru tey at gerast sum Gud.

Hvat áttu Ádam og Eva nú at gera? Mundi Satan siga teimum sannleikan, ella leyg hann fyri teimum?

Trúðu tey Satani, so fóru tey at eta fruktina. Trúðu tey Gudi, fóru tey ikki at eta hana.

Hvørjum áttu tey at trúgva – Gudi ella Satani?

Hvønn skuldu tey líta á?

*„Men ormurin... segði við kvinnuna: „Hevur nú Gud sagt: „Tit mugu ongum træi í urtagarðinum eta av“? „...Einki skulu tit doyggja!
Men Gud veit, at táið tit eta av henni, so verða eygu tykkara latin upp,
so at tit verða sum Gud og kenna gott og ilt!““ 1. Mósebók 3:1, 4–5*

Veitst tú hvat? Nú fóru Ádam og Eva at hugsa, at tað hóast alt ikki var so gott at vera fullkomin menniskju í fullkomna urtagarði Guds. Tey ynsktu sær okkurt annað. Tey vildu verða sum Gud. Tey gjørdu tað, sum Gud hevði biðið tey ikki gera. – Tey ótu av trænum.

Ádam og Eva trúðu lygnini hjá Satani. Tey hildu, at Satan visti betur enn Gud, hvat best var fyri tey. Tey brutu hetta eina og einfalda boð Guds. Tey fóru í part við Satan, móti Gudi.

Er hetta ikki syrgiligt? Tá ið menniskju ikki vilja akta Gud, endar tað altíð syrgiliga.

„Kvinnan sá nú, at træið var gott at eta av, at tað var eygunum ein lystur, og at tað var træ, sum ein mátti ynskja sær til at fáa vit av; hon tók tá av fruktini á tí og át; hon gav eisini manni sínum, og hann át.“ 1. Mósebók 3:6

Tá ið Ádam og Eva vóru hesum eina boði Guds ólýðin, broyttist allur heimurin. Tað fullkomna og tryggja var nú farið. Illgras og tornir vuku upp úr moldini. Djórini drupu nú hvørt annað. Heimurin gjørdist eitt ótrygt stað, fullur av sjálvsøkni, sjúku og sorg. Deyðin var nú komin.

Syndin spillir altíð alt. Hon spilti henda fullkomna heim Guds, og hon spilti hetta serliga vinalagið, Gud hevði við Ádam og Evu.

Ádam og Eva hildu, at tey valdu tað besta; men avgerð teirra ikki at akta Gud spilti alt.

„Í sveitta andlits tíns skalt tú eta breyð títt, inntil tú fert aftur í jørðina...” 1. Mósebók 3:19

„...allur skapningurin tilsamans suffar og hevur verkir...” Rómbrævið 8:22

„Tí gav Gud tey eisini upp í hjartans lystir teirra til óreinsku... Tey høvdu jú skift sannleika Guds um við lygn og ærdu og dýrkaðu skapningin [Satan] fram um skaparan...” Rómbrævið 1:24–25

Gud segði Ádami og Evu, at av tí at tey høvdu syndað, fóru likam teirra ein dag at halda uppat at virka. Tey fóru at doyggja.

Hevur tú nakrantíð undrast á, hví menniskju doyggja? Bíblían sigur okkum, at deyðin kom inn í heimin, av tí at Ádam og Eva syndaðu.

Deyðin er ræðuligur. Tá ið onkur doyr, er hesin persónurin ikki longur millum okkum á jørðini. Tey eru farin og koma ongantíð aftur til okkara. Tí er tað, at menniskju eru syrgin, tá ið jarðarferðir eru. Vinur teirra er farin. Tey kenna seg einsamøll. Tey gráta, og tað pínir tey innan. Hetta er tað, ið Bíblían sipar til, tá ið hon talar um deyðan. Tað merkir, at nú ert tú skildur frá vini tínum.

„Tí lønin, ið syndin gevur, er deyði...“ Rómbævið 6:23

„...tykkum, sum deyð vóru í misbrotum og syndum tykkara...“ Efesusbævið 2:1

„Eisini tykkum, sum einaferð vóru gjørd Honum fremmand...“ Kolossebævið 1:21

PEDERSEN

EDWARD
1876-1955
R.I.P.

ADAM

FONDLY REMEMBERED

MAS

Tá ið Ádam og Eva fóru í part við Satan, vórðu tey skild frá vini sínum. Tey vórðu skild frá Gudi. Vinalagið var farið. Tey kendu seg einsamøll. Tey mugu hava grátið og syrgt innan. Hetta var ómetaliga syrgiligt. Ádam og Eva vóru nú skild frá besta vini sínum.

At tey nú vóru farin í part við Satan, og likam teirra fóru at doyggja, var ikki tað ringasta. Nú noyddust tey eisini at fara at búgva í ræðuliga heimi hansara, tá ið tey fóru at doyggja. Ádam og Eva skuldu nú verða burtur frá Gudi um allar ævir. Hetta vóru syrgilig boð; tað var sum ein deyði aftrat.

Tað man hava verið ræðuligt hjá Ádami og Evu.

„– Nei, tað eru misbrot tykkara, ið hava gjørt skilnað millum tykkum og Gud tykkara, og syndir tykkara fjala andlit Hansara fyr tykkum...“ Esaias 59:2

„...hini ótrúgvu, hini viðurstyggitu, manndráparar, siðloysingar... og allir lygnarar – lutur teirra skal vera í sjónum, sum logar av eldi og svávuli – tað er hin annar deyðin.“ Opinberingin 21:8

Men so bar Gud Ádami og Evu eini sera góð tíðindi.

Bíblían sigur, at Gud elskaði tey so nógv, at Hann gjørði tað møguligt hjá teimum aftur at gerast fullkomin. Komu tey til Gud, soleiðis sum Hann hevði skipað fyri, so fóru Gud at loyva teimum inn í Himmalin.

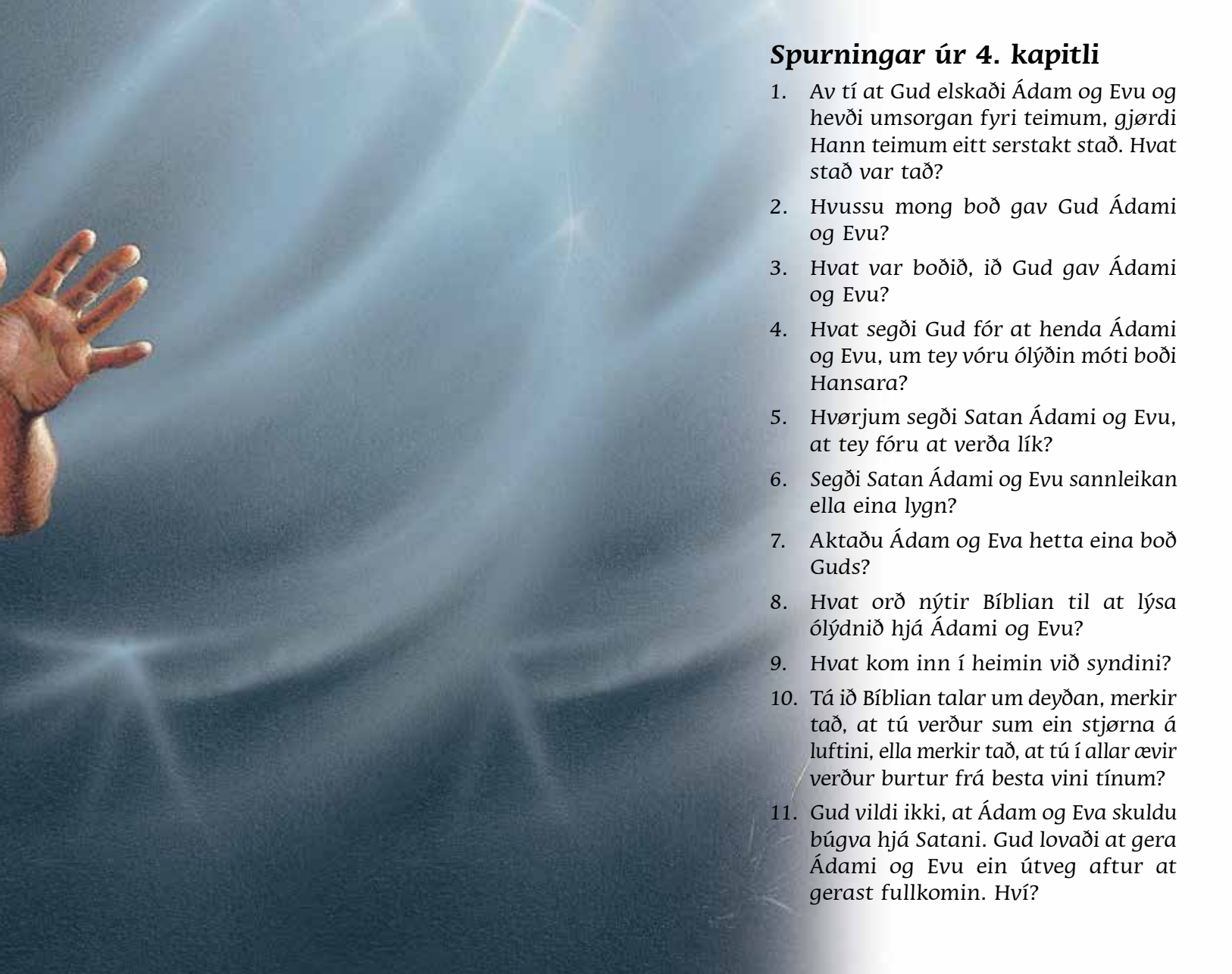
Nú kundu Adam og Eva velja. Tey kundu sleppa at búgva um allar ævir í fullkomna heimi Guds í Himlinum, um tey komu soleiðis, sum Hann hevði fyriskipað. – Vrakaðu tey tað, ið Gud hevði gjørt, so fóru tey at liva um allar ævir í ræðuliga heimi Satans. Eingir aðrir móguleikar vóru. Bert fullkomin menniskju kunnu búgva saman við einum fullkomnum Gudi.

Hvønn av hesum báðum heimum heldur tú, Adam og Eva ynsktu sær?

„...Og eingin annar Gud er enn Eg, eingin rættvísur og frelsandi Gud er uttan Eg. Vendið tykkum til Mín og verðið frelst, allir endar jarðarinnar! Tí Eg eri Gud, og eingin annar!“ Esaias 45:21–22

Spurningar úr 4. kapitli

1. Av tí at Gud elskaði Ádam og Evu og hevði umsorgan fyri teimum, gjørði Hann teimum eitt serstakt stað. Hvat stað var tað?
2. Hvussu mong boð gav Gud Ádami og Evu?
3. Hvat var boðið, ið Gud gav Ádami og Evu?
4. Hvat segði Gud fór at henda Ádami og Evu, um tey vóru ólýðin móti boði Hansara?
5. Hvørjum segði Satan Ádami og Evu, at tey fóru at verða lík?
6. Segði Satan Ádami og Evu sannleikan ella eina lygn?
7. Aktaðu Ádam og Eva hetta eina boð Guds?
8. Hvat orð nýtir Bíblían til at lýsa ólýdnið hjá Ádami og Evu?
9. Hvat kom inn í heiminn við syndini?
10. Tá ið Bíblían talar um deyðan, merkir tað, at tú verður sum ein stjærna á luftini, ella merkir tað, at tú í allar ævir verður burtur frá besta vini tínum?
11. Gud vildi ikki, at Ádam og Eva skuldu búgva hjá Satani. Gud lovaði at gera Ádami og Evu ein útveg aftur at gerast fullkomin. Hví?

Hvørjum skulu vit trúgva?

Tá ið Gud í upphavi skapti heimin, var hann fullkomin eins og Himmalin.

Tey bæði menniskjuni, sum Gud skapti, vóru eisini fullkomin, tí bara fullkomin menniskju kunnu liva saman við einum fullkomnum Gudi. Gud elskaði Ádam og Evu. Hann var besti vinur teirra.

„So tók Gud HARRIN Ádam og setti hann í urtagarðin Eden at dýrka hann og varðveita hann.“ 1. Mósebók 2:15

„Og Gud sá alt tað, ið Hann hevði gjørt – og tað var sera gott...“ 1. Mósebók 1:31

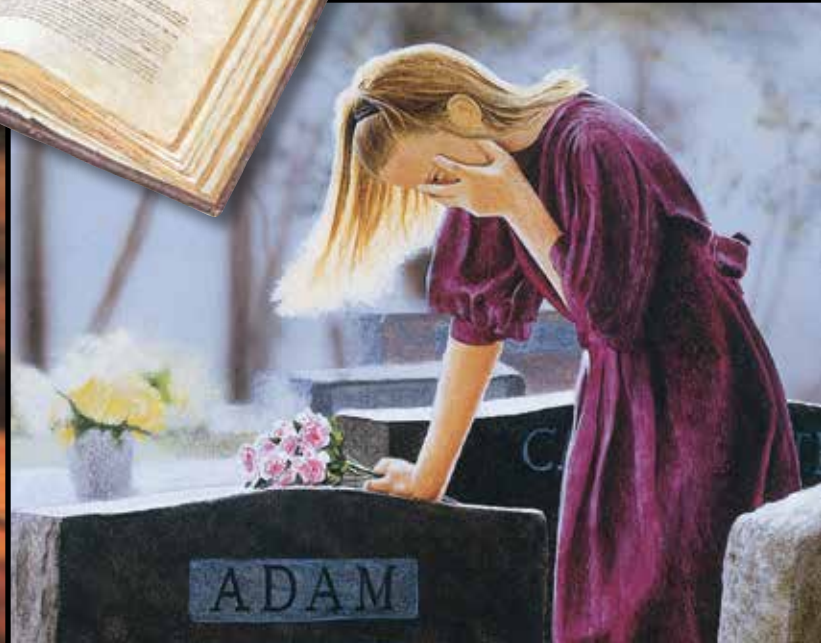
So kom Satan at vitja Ádam og Evu í garðinum. Hann leyg fyri teimum. Hann segði, at tey kundu gerast sum Gud. Ádam og Eva trúðu Satani. Tey fóru í part við honum, móti Gudi. Tey syndaðu.

Bíblían sigur, at syndin bar deyðan við sær. Likamini hjá Ádami og Evu fóru nú at eldast og ein dag at doyggja. Eftir at tey vóru deyð, fóru tey at verða saman við Satani og einglum hansara í ræðuliga heimi teirra. Hetta er so ræðuligt, at tað er sum at doyggja tvær ferðir. Bíblían rópar tað hin annar deyðin.

Synd hevur altíð øgiliga sorg við sær.

„...hetta er hin annar deyðin – eldsjógvurin.“ Opínberingin 20:14

„Tann, ið syndar, skal doyggja...“ Ezekiel 18:20

Tað var ikki vilji Guds, at Ádam og Eva skuldu verða hjá Satani. Gud elskaði Ádam og Evu. Men tey kundu ikki koma inn í Himlinum, tí tey vóru ikki fullkomin longur. Tey høvdu valt at vera syndarar við at trúgva Satani. Hvat kundi Gud gera?

Gud var ikki ráðaleysur. Hann hevði eina ætlan. Hann segði Ádami og Evu eitt lítið sindur um ætlan Sína, – og tað, ið tey hoyrdu, vóru sera góð tíðindi.

Gud lovaði at senda ein serstakan mann niður á jørðina. Hesin maður fór at verða førur fyri at frelsa Ádam og Evu frá synd teirra. Hann kundi frelsa tey frá hinum øðrum deyðanum. Hesin maður fór at verða róptur Frelsarin. Gud segði teimum ikki, hvussu Frelsarin fór at bjarga Ádami og Evu, so tey aftur gjørdust fullkomin; men Hann lovaði at gera tað.

Mundu Ádam og Eva fara at trúgva Gudi hesaferð?

Fóru tey at líta á Hann?

„Táið vreiði Mín rann útav, fjaldi Eg lítla løtu ásjón Mína fyri tær, men við ævigari náði miskunni Eg tær – sigur HARRIN, endurloysari tín.“ Esaias 54:8

Veitst tú, hvat orðið „álit“ merkir?

Lat meg siga tær eina søgu.

Ein dagin gingu Jógvan og abbin ein túr fram við eini á. Jógvan gekk ov nær áarbakkanum, og knappliga gleið hann, og TJUMS! Hann endaði í ánni. Hann kikkaði eftir ondini og stríddist óført, sum hann fór oman eftir ánni. Hann var so bangin. Vatnið var kalt, og av tí at klæðini vóru vát, kendust tey so tung. Hann fór spakuliga undir.

Men abbi Jógvan leyp út í ánnu. Hann var sterkur og hevði gott fótafesti. Hann rætti longu armar sínar móti Jógvani og rópti: „Her, Jógvan, rætt mær hondina. Eg kann bjarga tær. Lít á meg!“

„Lít á HARRAN av øllum hjarta tínum, men lít ikki á vit títt!“ Orðtøkini 3:5

„...HARRIN er... frelsa mín – hvønn skal eg óttast!...“ Sálmur 27:1

Hvat skuldi Jógvan gera?

Leit hann á abban, so tók hann í hond hansara. Leit hann ikki á abban, so helt hann á at stríðast sjálvur. Tað varð antin abbin ella hann sjálvur.

Hvønn skuldi hann líta á?

„Men nú – so sigur HARRIN... Óttast ikki! Eg havi frelst teg...” Esaias 43:11

*„Betri er at søkja sær skjól hjá HARRANUM enn at líta á menniskju...
Styrki og lovsongur mín er HARRIN, og Hann varð mær til frelsu.” Sálmur 118:8, 14*

„...lítið á Hann! Ja, Hann er hjálp... teirra.” Sálmur 115:11

Jógvan tók í hondina á abbanum. Hann leit á, at abbin fór at bjarga honum, so hann ikki druknaði. Jógvan leit á hann. Hann tók røttu avgerðina.

Gud vildi somuleiðis, at Ádam og Eva tóku somu avgerð. Gud bjóðaði teimum at líta á Seg og trúgva, at Hann kundi frelsa tey frá ræðuliga staði Satans. Ja, Gud hevði eina frelsuætlan. Fóru Ádam og Eva at líta á Gud?⁸

Harrin segði teimum ikki alt um ætlan Sína, og heldur ikki segði Hann alt um Frelsaran. Hann gav teimum eitt lyfti: Líta menniskju á Gud, t.e. trúgva lyfti Hansara, so fer Gud at gera tey fullkomin aftur.⁹ Fullkomin menniskju sleppa at vera hjá Gudi. Gud biður okkum bara líta á Seg. So einfalt er tað.

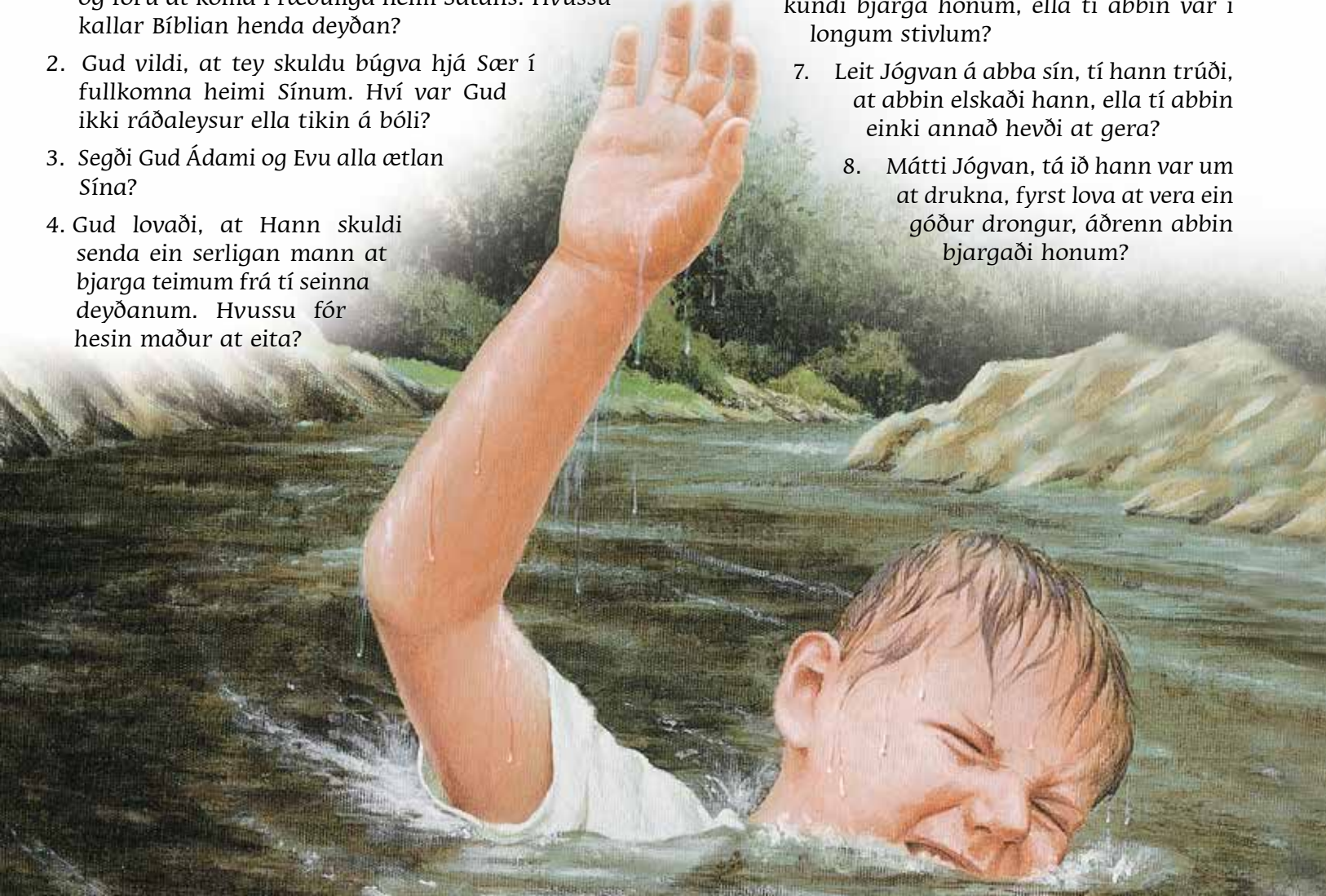
Hetta, sum Gud lovaði, vóru góð tíðindi, og fólk fóru at gleða seg til, at Frelsarin fór at koma.

Hvør heldur tú, hesin Frelsarin fór at vera?

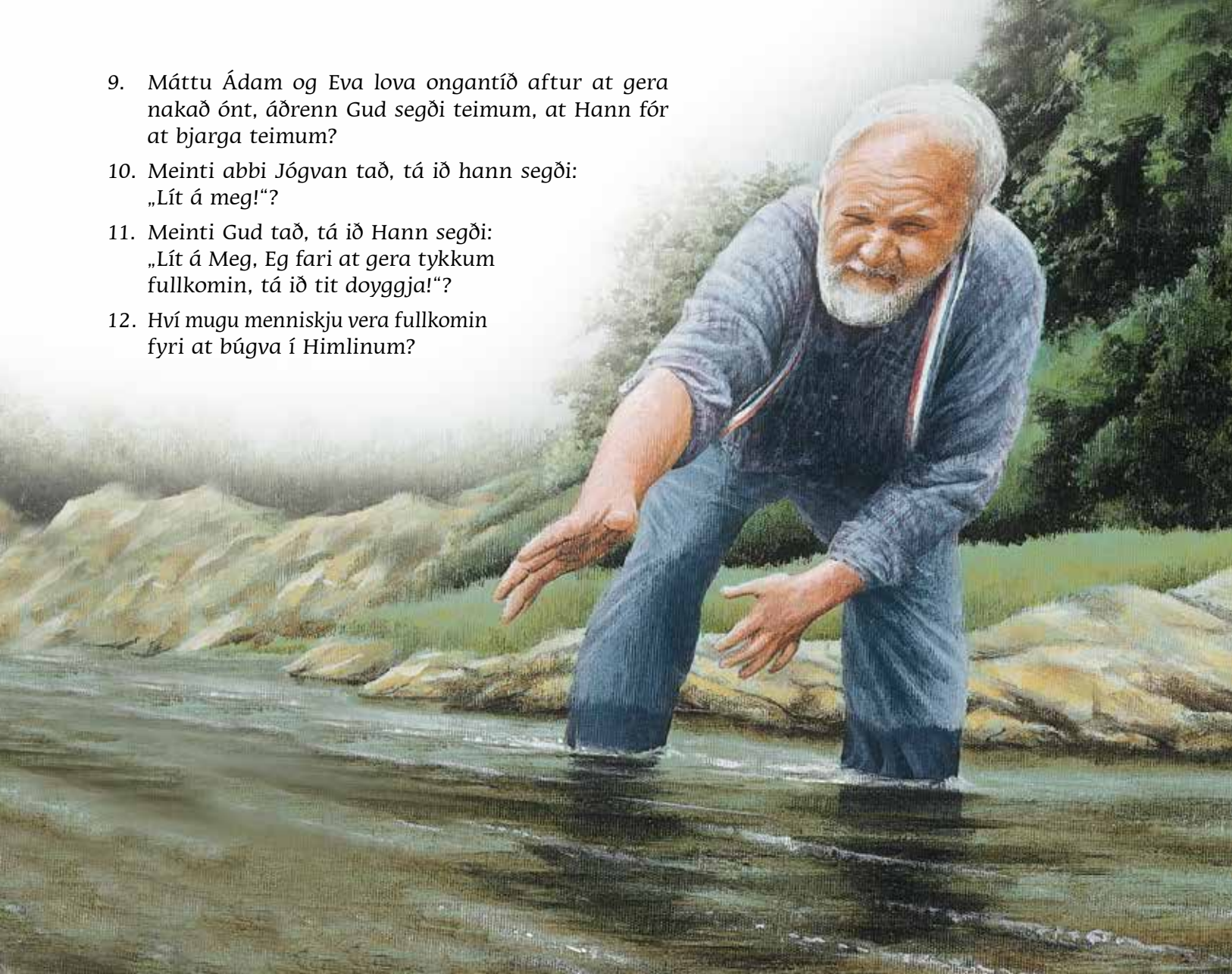

Spurningar úr 5. kapitli

1. Av tí at Ádam og Eva góvu seg í part við Satan, fóru tey, tá ið tey doyðu, altíð at vera skild frá Gudi og fóru at koma í ræðuliga heim Satans. Hvussu kallar Bíblían henda deyðan?
2. Gud vildi, at tey skuldu búgva hjá Sær í fullkomna heimi Sínum. Hví var Gud ikki ráðaleysur ella tikin á bóli?
3. Segði Gud Ádami og Evu alla ætlan Sína?
4. Gud lovaði, at Hann skuldi senda ein serligan mann at bjarga teimum frá tí seinna deyðanum. Hvussu fór hesin maður at eita?
5. Áttu Ádam og Eva at trúgva tí, sum Gud hevði lovað?
6. Leit Jógvan á abba sín, tí hann trúði, at abbin kundi bjarga honum, ella tí abbin var í longum stivlum?
7. Leit Jógvan á abba sín, tí hann trúði, at abbin elskaði hann, ella tí abbin einki annað hevði at gera?
8. Mátti Jógvan, tá ið hann var um at drukna, fyrst lova at vera ein góður drongur, áðrenn abbin bjargaði honum?

9. Máttu Ádam og Eva lova ongantíð aftur at gera nakað ónt, áðrenn Gud segði teimum, at Hann fór at bjarga teimum?
10. Meinti abbi Jógvan tað, tá ið hann segði: „Lít á meg!“?
11. Meinti Gud tað, tá ið Hann segði: „Lít á Meg, Eg fari at gera tykkum fullkomin, tá ið tit doyggja!“?
12. Hví mugu menniskju vera fullkomin fyri at búgva í Himlinum?

Bjargingarætlanin

Gud skapti heimin fullkomnan; men tá ið Ádam og Eva valdu ikki at líta á Gud longur, varð hesin fullkomni heimurin spiltur. Hann var nú vordin fullur av synd.

Bíblían lærir okkum, at syndin er tað, sum voldir deyða. Syndin hevur altíð sorg við sær.

Men Gud hevði sera góð tíðindi at bera Ádami og Evu. Hann hevði eina bjargingarætlan. Ein dag fór Hann at senda ein Frelsara, sum skuldi bjarga menniskjum undan øllum tí ónda, sum var komið við syndini. Hann fór at bjarga menniskjunum, sum vóru undir valdi Satans, so at tey aftur kundu hoyra Gudi til. Hann lovaði enntá at bjarga menniskjum undan øðrum deyða.

Trúðu menniskju Gudi og litu á, at tað, sum Hann segði, var satt, so fór Gud at gera tey fullkomin.

Tað eru bara fullkomin menniskju, sum kunnu búgva í tí fullkomna Himlinum.

Men enn var ein stórir trupulleiki.

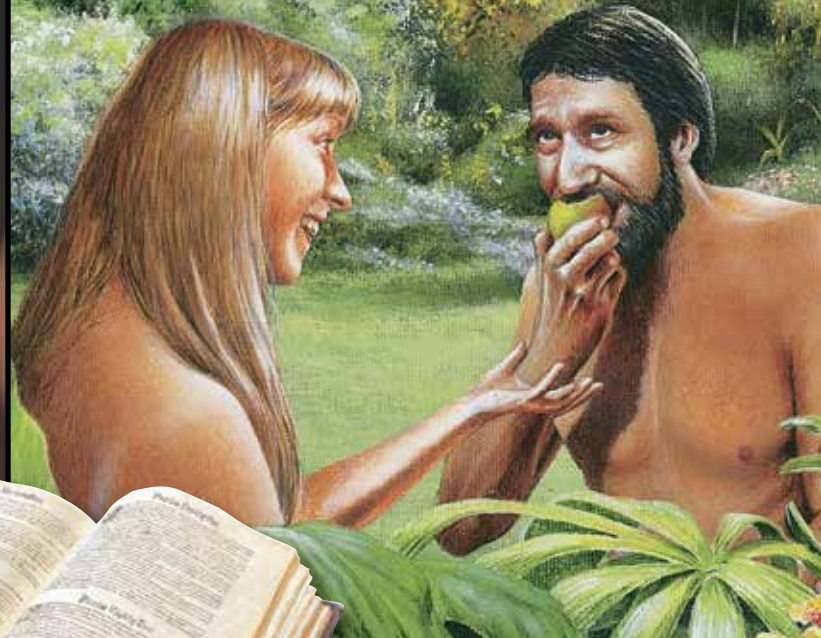
Gud kundi ikki gera Ádam og Evu fullkomin og lata tey sleppa til Himmals, uttan okkurt varð gjørt við synd teirra. Gud kann ikki lata synd vera órevisaða.

Ádam og Eva høvdu verið ólýðin móti Gudi. Tey vóru farin í part við Satan. Ádam og Eva høvdu syndað. Gud kundi ikki látast sum einki. Hann kundi ikki bara lata tað fara. Tað hevði ikki verið rættvíst av Honum. Øll synd má revsast.

Men hvussu kundi Gud revsa syndina hjá Ádami og Evu uttan at revsa tey?

Hetta er ein sera umráðandi spurningur. Sært tú: Ádam og Eva høvdu syndað, og hetta mátti revsast. Somuleiðis er við okkum. Vit hava øll syndað. Allir dreingir og allar gentur, mammur og pápar, ja øll, sum eru fødd inn í henda heim, gera tað, sum er skeivt. Øll synda vit eins og Ádam og Eva.

Øll mugu sleppa at hoyra, hvussu Gud kann revsa synd uttan at revsa menniskju.

Gud greiddi so eitt sindur meiri frá ætlan Síni.

Av tí at menniskjuni ikki skiltu, hvussu ræðulig synd er, bað Gud tey gera nakað, sum fór at hjálpa teimum at skilja hetta. Tað fór at vísa teimum, hvussu synd kann revsast, uttan at menniskju verða revsað.

Gud bað tey fara eftir einum djóri – einum lambi. Tað skuldi vera eitt veðurlamb. Einki mátti vera galið við lambinum. Tað mátti ikki vera sjúkt, blint ella lamið. Tað mátti snøgt sagt vera fullkomið.

Tey skuldu so koma við hesum lambinum til altarið. Altarið var ætlað lambinum at doyggja á. Hann, sum kom við lambinum, skuldi leggja hond sína á høvdið á lambinum. Gud segði, at gjørði hann hetta, fór Gud at rokna honum tað, sum allar syndir hansara vóru lagdar á lambið.

„...lýtaleyst kúratúr av hannslagi... Og hann skal leggja hondina á høvd offurdýrsins; so verður tað væl toknað og bætir fyri hann.“ 3. Mósebók 1:3–4

Men so mátti nakað syrgiligt henda.

Minnist tú, hvussu deyðin kom inn í heimin við syndini? Av tí at hetta lambið bar syndirnar hjá hesum mannum, mátti tað doyggja. Maðurin, sum kom við lambinum, mátti sjálvur drepa tað. Hetta hjálpti fólki at skilja, at tað vóru syndirnar hjá mannum, sum gjørdu, at lambið mátti drepast.

Gud bað menniskju gera hetta, so tey kundu skilja ætlan Guds, hvussu Hann revsaði synd uttan at revsa menniskju. Lambið varð revsað í staðin fyri mannin.

Maðurin gjørði, sum Gud hevði sagt, tí hann leit á Gud. Hann trúði, at lambið varð revsað í hansara stað. Tá ið hesin maðurin doyði, kundi Gud gera hann fullkomnan og lata hann sleppa at búgva í Himlinum.

Ert tú ikki glaður fyri, at Gud hevði eina ætlan? Hetta er bert eitt av mongum dómum um, at Gud elskar okkum.

„Vit skulu jú øll doyggja... og Gud tekur ikki lívið, men hugsar um, hvat ið gerast kann, so hin burtkoyrði skal ikki vera burtkoyrdur longur og skildur frá Honum.“ 2. Sámuelsbók 14:14

Spurningar úr 6. kapitli

1. Hví vildi Gud ikki revsa Ádam og Evu?
2. Kundi Gud látast sum um Ádam og Eva als ikki høvdu syndað?
3. Gud vísti menniskjum, hvussu Hann kundi revsa synd uttan at revsa menniskju. Hvørjum djóri vórðu tey biðin um at koma við?
4. Skuldi tað vera veðurlamb ella gimbur lamb?
5. Kundi lambið vera sjúkt, lamið ella blint? Hvussu skuldi lambið vera?
6. Hvagar skuldu tey fara við lambinum at drepa tað?
7. Hvar á lambinum skuldi maðurin leggja hondina?
8. Hvat hendi við syndini hjá manninum, tá ið hann legði hond sína á høvðið á lambinum?
9. Tá ið nú lambið bar synd mansins, hvat hendi so lambinum?
10. Lambið hevði einki ilt gjørt. Hevði tað uppiborið at doyggja?
11. Bíblían sigur, at deyðin er revsingin fyri syndina. Hvønn doyði lambið fyri?
12. Hví mátti lambið revsast, tá ið tað einki ilt hevði gjørt?
13. Hesin maðurin gjørði tað, sum Gud bað hann gera; hann kom við einum lambi. Mundi hann gera hetta, tí Gudi ikki dámar lomb, ella tí hann leit á tað, sum Gud hevði sagt?
14. Lítur onkur á Gud, so fara tey til Himmals, tá ið tey doyggja. Hvussu kann Gud broyta tey, so tey kunnu búgva har?

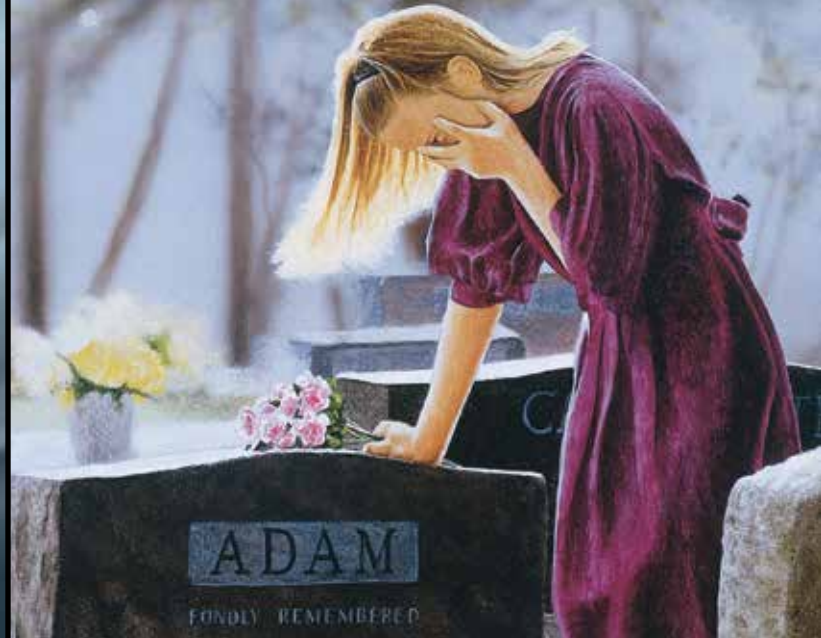
Rætt og skeivt

Tá ið Gud í upphavi skapti heimin, var alt fullkomið.

Men tá ið Ádam og Eva vóru ólýðin móti Gudi, fóru tey í part við Satan. Heimurin broyttist, og synd og deyði ráddu eftir tað. Bíblían sigur, at deyðin kom av syndini.

Gud elskaði Ádam og Evu, – Hann elskar jú øll menniskju. Hann vildi ikki, at menniskjuni sjálv vórðu revsað fyri synd teirra. So Gud lovaði ein dag at senda ein Frelsara. Ein og hvør kundi verða bjargaður frá tí vanlukku, sum syndin hevur við sær, bert tey settu álit sítt á Gud. So fóru tey eisini at verða bjargað frá øðrum deyðanum. Gud fór at gera tey fullkomin, so tey kundu búa í Himlinum um allar ævir.

Hetta vóru sanniliga góð tíðindi at fáa.

Men Gud kundi ikki bara látast sum einki, sum um syndin ongantíð kom í heimin. Øll synd má revsast. So Gud bað tey gera nakað, sum altíð fór at minna tey á ætlan Guds, hvussu Hann fór at døma syndina uttan at døma menniskju.

Gud bað tey koma til altarið við einum lýtaleysum veðurlambi. Tann, sum kom við veðurlambinum, skuldi so leggja hond sína á høvdið á lambinum. Hetta var fyri at minna tey á, at øll synd hjá manninum varð lögð á lambið. Tað var eins og lambið nú bar alla syndina hjá manninum, og hann varð syndafríur. Tað var sum hann var vorðin fullkomin. Minst til, at fullkomin menniskju kunnu búgva hjá einum fullkomnum Gudi í fullkomna heimi Hansara.

*„Og hann skal leggja hondina á høvd offurdýrsins;
so verður tað væl toknað og bætir fyri hann.“ 3. Mósebók 1:4*

Minnist tú, hvussu øll synd má revsast?

Av tí at lambið nú bar syndina hjá manningum, so mátti tað doyggja, tí revsingin fyri synd er jú deyði. Lambið doyði í staðin fyri manningin. Lambið varð revsað í staðin fyri manningin.

„Táið onkur av misgáum ognar sær nakað... skal hann í bót fyri synd sína ofra HARRANUM sum skyldoffur lýtaleyšan veðr av smáfæi sínum...” 3. Mósebók 5:15

„...skyld tín er burtur, og bøtt er fyri synd tína!” Esaias 6:7

Tað vóru eisini menniskju, sum ikki trúðu ætlan Guds. Tey søgdu eisini øðrum, at ætlan Guds at gera menniskju fullkomin, bar ikki til. Tað var alt ov einfalt bert at trúgva, søgdu tey. Tey hildu, at tey máttu gera meira og leggja okkurt aftur at ætlan Guds. So tey komu við síni egnu ætlan, sínum egnu lógum og reglum.

Hesi menniskju søgdu, at bara tey gjørdu meira gott enn skeivt, so fór Gud at verða nøgdur. Tey hildu, at bara tey vóru vinsom og gjørdu tað, sum var rætt, so fóru tey at verða nóg góð at sleppa at búgva í Himlinum. Men veitst tú hvat? Hesi menniskjuni skiltu ikki, hvussu góð tey máttu vera fyri at sleppa at búgva í fullkomna Himli Guds.

„Táið onkur, uttan at vita av tí, syndar móti einum av boðum HARRANS og ger okkurt, ið Hann hevur forboðið at gera – ...dregur [hann] skyld oman yvir seg, og misgerð hvíllir á honum.“ 3. Mósebók 5:17

Tí segði Gud teimum, hvat Hann meinti við.

Gud segði, at høvdu tey stolið okkurt, hvussu lítið tað so var, so vóru tey ikki nóg góð at búgva í Himlinum.

Gud segði, at elskaðu tey pengar og annað meiri enn Seg, so vóru tey ikki fullkomin.

Hann segði, at gjørdust tey ill, so var tað eisini synd.

Lugu tey, um tað so bara var ein lítil lygn, so vóru tey ikki fullkomin. Tað er synd at lúgva.

Gud segði eisini, at svaraðu tey mammuni ella pápanum illa aftur, sjálvt bara einaferð – so vóru tey ikki fullkomin.

Minst til, at bara fullkomin menniskju kunnu búgva hjá einum fullkomnum Gudi.

„Ær faðir tín og móður tína... Tú mást ikki drepa. ...Tú mást ikki stjala.

Tú mást ikki bera rangan vitnisburð móti næsta tínum.“ 2. Mósebók 20:12–16

„Tí orð Guds... dømir hugsanir og ráð hjartans. Eingin skapningur er ósjónligur fyri ásjón Hansara; nei, alt er nakið og bert fyri eygum Hansara, sum vit hava við at gera.“ Hebrearabrævið 4:12–13

Handwritten text in Malayalam script on a palm leaf manuscript. The text is arranged in approximately 10 lines, starting with a large initial character 'ശ' (sha) at the top left. The script is dark and clearly legible against the light-colored leaf. The leaf is held by a hand, and the binding of the book is visible on the right side.

Gud gav menniskjunum tíggju lógir. Tær verða róptar „Tey tíggju boðini“. Fyri at ongin skuldi gloyma hesi boðini, so skrivaði Gud tey á tvær steintalvur. Av tí at tey vóru skrivað á steintalvur, kundi eingin leggja sínar reglur aftur at ella taka eina einastu burtur av boðum Guds. Lógir Guds broytast ikki.

Hesar steintalvur við lógini gav Gud einum manni, sum æt Móses. Hetta, sum Gud hevði skrivað, bað Hann Móses fara og vísa fólkinum.

Gud vildi, at øll skuldu skilja, at hvussu tey so enn royndu at akta lógir Guds, so fóru tey ongantíð fullkomiliga at klára at akta tær. Tey fóru ongantíð at verða nóg góð at búa hjá Gudi. Tey vóru syndarar. Tey kundu ikki frelsa seg sjálv frá tí revsing, sum tey høvdu uppiborið.

Teimum tørvaði ein Frelsara. Teimum tørvaði eitt lamb.

*„Tí tann, ið heldur alla lógina, men snávar í einum,
er vorðin sekur í øllum.“ Bræv Jákups 2:10*

*„Tí einki hold verður rættvísgjørt fyri Honum av lógverkum;
við lógini kemur sannan av synd.“ Rómbrævið 3:20*

Spurningar úr 7. kapitli

1. Tá ið menniskju synda, kann Gud so bara látast sum einki?
2. Gud bað menniskjuni gera nakað fyri at skilja, at synd má revsast, uttan at menniskjuni sjálv verða revsað. Hvørjum bað Hann tey so koma við?
3. Maðurin, sum kom við lambinum, legði hond sína á høvdið á lambinum. Hvat vísti hetta?
4. Tá ið nú lambið bar syndina hjá mannum, hvat mátti so henda við lambinum?
5. Bíblían sigur, at revsingin fyri syndina er deyði. Hvønn doyði lambið fyri?
6. Summi menniskju trúðu einki upp á ætlan Guds. Tey gjørdu sær sínar egnu lógir. Hvat hildu tey, at tey kundu gera fyri at blíðka Gud?
7. Hvussu ofta kundi ein stjála og kortini vera fullkomin?
8. Hvat sigur Bíblían um at elska pengar meiri enn Gud?
9. Er tað í lagi at lúgva, um tað so bert er ein lítil lygn?
10. Eru vit syndarar, bara vit siga eina lítla lygn?
11. Hvussu rópar Bíblían tað, tá ið vit gerast ill?
12. Hvussu rópar Bíblían tað, tá ið børn svara foreldrunum illa aftur?
13. Onnur vita ikki, hvat vit hugsa. Man Gud vita tað?
14. Tá ið vit royndu at vera góð og ongantíð hugsa ella gera nakað ónt, eru vit so *nóg fullkomin at sleppa at búgva í Himlinum?*

Hin lovaði Frelsarin

Bíblían lærir, at bert fullkomin menniskju kunnu búa saman við tí fullkomna Gudi. Men menniskjuni eru ikki fullkomin. Annaðhvørt vit eru drongur ella genta, mamma ella pápi, so hava vit øll syndað. Við tað at tað er rætt at døma alla synd, so hava vit ein stóran trupulleika. Av tí at eisini vit hava syndað, verða vit revsað. Hetta eru ring tíðindi.

Men minst til, at Gud hevur givið okkum góð tíðindi. Minnst tú lyfti Hansara um, at Hann ein dag fór at senda okkum ein Frelsara?

Hesin Frelsarin fór at bjarga øllum, sum vildu verða frelst undan revsingini fyri synd teirra.

„Eg, Eg eri HARRIN, og annar frelsari enn Eg er eingin!“ Esaias 43:11

Menniskjuni høvdu í langa tíð bíðað eftir, at Frelsarin skuldi koma. Meðan tey bíðaðu, hevði Gud biðið tey gera eitt, sum vísti teimum, hvussu Gud kundi revsa synd uttan at revsa tey.

Gud bað tey koma til altarið við einum lýtaleysum lambi. Tann, sum kom við lambinum, skuldi leggja hond sína á høvdið á lambinum fyri at verða mintur á, at synd hansara varð flutt yvir á lambið. Lambið mátti doyggja, tí revsingin fyri synd er deyði.

Lambið doyði í staðin fyri mannin. Hetta gjørði Gud fyri at vísa teimum, hvussu Hann kundi revsa syndina uttan at revsa tey.

Soleiðis gjørdu menniskju í langa tíð, meðan tey bíðaðu eftir, at Frelsarin skuldi koma. Tey hugsaðu um, hvør Hann fór at vera, hvussu Hann mundi fara at eita, hvussu Hann mundi koma, og hvussu Hann fór at frelsa tey?

*„Eg vóni á HARRAN, sál mín vónar... Bíða eftir HARRANUM, Ísrael!
Tí hjá HARRANUM er náði, og hjá Honum er endurløysing í yvirflóð.
Hann skal loysa Ísrael úr øllum misgerðum tess.“ Sálmur 130:5,7–8*

So kom dagurin endiliga, tá ið Frelсарin kom til jarðar. Og veitst tú hvat? Frelсарin var Gud sjálvur. Ja, júst so, Gud sjálvur kom til jarðar. Er hetta ikki undranarvert?

Fyri at gerast Frelсari okkara, gjørdist Gud menniskja. Tað merkir kortini ikki, at Hann ikki longur var Gud; men Hann visti, at einasti máti, Hann kundi frelsa okkum, var at gerast menniskja sum vit. So Hann varð føddur sum eitt lítið barn, júst so sum allar gentur og allir dreingir verða fødd.

Hann varð føddur inn í eitt vanligt húski. Mamma Hansara æt Maria, og maður hennara æt Jósef. Hóast hetta var eitt vanligt húski, so var lítla barnið ikki nakað vanligt barn.

Barnið var sjálvur Gud.

*„Tí Barn er føtt okkum, Sonur er givin okkum... Hann eitur Undurfullur,
Ráðgevari, Veldigur Gud, Ævigur Faðir, Friðarhøvdingi.“ Esaias 9:6*

Harrin varð ikki føddur á einum sjúkrahúsi. Hann varð føddur í einum fjósi, har seyður og lítil lomb vóru.

Teir fyrstu at vitja Hann vóru hirðar – seyðamenn, sum eru vanir at røkta seyð og ansa eftir, at eingin skaði hendir seyðinum.

Tá ið Gud kom til jarðar, varð Hann róptur Jesus. Navnið Jesus merkir: „Gud er tann, sum frelsir.“

Jesus var Frelsarin, ið Gud hevði lovað Ádami og Evu. Hann kom at frelsa okkum undan tí revsing, vit sum syndarar hava uppiborið.

„Og hon átti son sín, hin frumborna, og sveipaði Hann og legði Hann í krubbu...“ Lukas 2:7

„Har á leið vóru nakrir hirðar, ið lógu úti á markini og hildu náttarvakt yvir fylgi sínum. Nú stóð eingil Harrans fyri teimum, og... segði við teir: „Óttist ikki! Eg kunngeri tykkum stóra gleði, ið skal verða fyri alt fólkið: Tykkum er í dag Frelsari føddur, sum er Kristus, Harrin... Tit skulu finna barn, sveipað, liggjandi í krubbu.““ Lukas 2:8–12

„Og hann kallaði navn Hansara Jesus.“ Matteus 1:25

Jesus gjørði mangt undurfult, tá ið Hann var her á jørðini. Mangt undurfult, sum ikki vanliga hendir.

Hann gav blindum sjónina, so tey ikki duttu um nakað. Hann grøddi tey, ið ikki kundu ganga, so tey bæði kundu renna og spæla. Jesus reisti enntá eina gentu upp aftur av deyðum, so allir vinir hennara gleddust stórliga. Einaferð gav Hann eini stórari mannfjöld at eta úr einum matpakka, sum ein lítil drongur kom við, og tey vórðu øll mett.

Alt hetta gjørði Jesus, fyri at menniskju skuldu skilja, at Hann var Gud.

Hann elskaði menniskju.

„Jesus ferðaðist nú um alt Galilea... prædikaði evangelium ríkisins og grøddi hvørja sjúku og als kyns veikleika hjá fólkinum... og tey komu til Hansara við øllum sjúkum, sum vóru heimsøkt av ymiskum sjúkdómum og plágum... niðurfalssjúkum og lamnum; og Hann grøddi tey.“ Matteus 4:23–24

Einaferð vóru nakrir av vinum Jesusar í einum báti úti á einum stórum vatni. Tá brast ógvisligur stormur á. Vindurin var nógvur, og øgiligar aldur brutu um bátin.

Teir royndu alla náttina at rógva til lands; men vindurin var teimum ov sterkur. Tað leið móti morgni, tá ið menninir sóu onkran koma gangandi móti teimum á aldunum. Teir hildu hetta vera eitt spøkils og vórðu hjartkiptir.

So hoyrdu teir eina rødd, sum rópti á teir: „Óttist ikki, tað eri Eg!“ Tá var tað Jesus!

Pætur, ein av bátsmonnunum, rópti aftur á Jesus: „Er tað tú, so bið meg koma til tín á aldunum.“

Jesus svaraði: „Kom!“

Pætur fór úr bátinum og fór at ganga móti Jesusi – á aldunum.

„Í fjórðu náttarvøku kom nú Jesus til teirra, gangandi á vatninum... Tá svaraði Pætur Honum: „Harri, er tað Tú, so sig við meg, at eg skal koma til Tín á vatninum!“ Hann segði: „Kom!“ Tá steig Pætur út úr bátinum og gekk á vatninum fyri at koma til Jesus.“ Matteus 14:25, 28–29

Men tá ið Pætur sá vindin og aldurnar, gjørdist hann bangin og fór at søkka. Hvat var nú at gera? Hann kundi royna alt, hann var mentur, ella bert rópa á Jesus.

Hvønn skuldi hann nú líta á?

Pætur skilti, at hann ikki kundi bjarga sær sjálvum. Tað var bara Jesus, sum kundi bjarga honum. Hann rópti tí: „Harri, bjarga mær!“ Pætur tók røttu avgerðina.

Pætur kundi ikki bjarga sær sjálvum, og sama er við okkum. Vit kunnu ikki frelsa okkum sjálv frá at verða revsað fyri synd okkara. Okkum tørvar ein Frelsara.

Jesus er Frelsari okkara. Okkum tørvar Hann.

„Men tá ið hann sá hitt ringa veðrið, varð hann ræddur, og tá ið hann nú fór at søkka, rópti hann: „Harri, frels meg!“ Alt fyri eitt rætti Jesus út hondina og tók í hann, og Hann segði við hann: „Tú trúarveiki, hví ivaðist tú?““ Matteus 14:30–31

Spurningar úr 8. kapitli

1. Hvør kom úr Himlinum at gerast Frelsari okkara?
2. Fyri at gerast Frelsari, mátti Gud gerast menniskja. Merkir tað, at Hann helt upp at vera Gud?
3. Harrin visti, at skuldi Hann frelsa okkum, mátti Hann gerast okkum líkur. Hvussu kom Hann til jarðar?
4. Harrin varð føddur sum eitt barn í einum fjósi, har seyður og smálomb hava skjól. Hvørjir vóru fyrstu gestir Hansara.
5. Hvat navn fekk Gud, tá ið Hann kom til jarðar?
6. Navnið Jesus merkir: „Tað er Gud, sum frelsir.“ Hvat annað varð Jesus róptur?
7. Hví gav Jesus blindum sjónina aftur, lamnum evnini til at ganga, og hví reisti Hann upp deyð?
8. Hvønn sóu Pætur og vinmenn hansara ganga á vatninum?
9. Hvat hendi, tá ið Pætur hugdi at vindi og aldum?
10. Pætur kundi antin royna sjálvur ella rópa á Jesus at bjarga sær. Hvat gjørdi hann?

Fullkomna Lamb okkara

Tá ið tíðin byrjaði, og tá ið Ádam og Eva syndaðu, lovaði Gud, at Hann ein dag fór at senda ein serstakan mann, róptur: „Frelsarin.“ Hesin Frelsari fór at bjarga menniskjum undan *øðrum deyðanum* og tí sorg, sum syndin hevur við sær.

Tá ið tíðin kom, at Frelsarin skuldi koma, kom Gud sjálvur úr Himlinum niður higjar. Gud Skapararin var Frelsarin. Navn Hansara merkir: „*Tað er Gud, sum frelsir.*“

„Og frelsa er ikki í nøkrum øðrum; heldur ikki er nakað annað navn undir himli, givið millum menniskju, sum vit skulu verða frelst við.“ Ápostlasøgan 4:12

Tá ið Jesus livdi á jørðini, vitjaði Hann vinir, arbeiddi, át, svav og ferðaðist til ymisk støð, eins og tú og eg. Hóast hetta, var Jesus nógv øðrvísi enn vit. Jesus syndaði ongantíð.

Alla ta tíð, Hann var á jørðini, enntá sum lítil drongur, gjørði Hann ongantíð nakað skeivt, ikki tað alraminsta. Jesus var einasta menniskja, sum nakrantíð hevur livað eitt fullkomið lív og ongantíð syndað.

Av tí at Jesus livdi eitt syndafrítt lív, var eingin synd, sum Hann kundi revsast fyri. Eingin grund var hjá Honum at doygja. Vit menniskju doygja, tí vit eru syndarar; men Jesus syndaði ongantíð.

„Tí kann Hann eisini fullkomiliga frelsa tey, sum koma til Gud við Honum... [slíkan] heilagan, sakleysan, reinan, skildan frá syndarum og settan høgt – upp um Himlarnar, ein, sum ikki hvønn dag hevur fyri neyðini... at bera fram offur, fyrst fyri Sígar egnu syndir...“ Hebrearabrævið 7:25–27

Hóast Jesus ikki noyddist at doyggja, segði Hann læriveinum Sínum, at ein dag fóru menn at fara illa við Honum, negla Hann á ein kross og drepa Hann. Hann segði eisini, at tríggjar dagar eftir, at Hann var deyður, skuldi Hann rísa upp aftur.

Teir, sum hoyrdu Hann siga hetta, trúðu hesum ikki. Teir bóðu Hann ikki siga sovorðið.

Men hetta, sum Jesus segði, var satt. Hann segði vinum Sínum frá hesari ætlan Guds. Hetta vóru góð tíðindi.

„Tí so elskaði Gud heimin, at Hann gav Son Sínum, hin einborna, fyri at hvør tann, ið trýr á Hann, skal ikki fortapast, men hava ævigt lív.“ Jóhannes 3:16

„Frá teirri tíð byrjaði Jesus at gera læriveinum Sínum kunnigt, at Hann skuldi fara til Jerúsalem og líða nógv av hinum elstu og høvuðsprestunum og hinum skriftlærdu og verða dripin og rísa upp aftur triðja dagin.“ Matteus 16:21

Gud hevði ikki gloymt lyfti Sítt – lyftið um lambið.

Minnist tú, hvussu tað var við lambinum? Hvussu fólk vóru biðin um at koma við einum lambi?

Jesus varð róptur Lamb Guds.

Minnist tú, at tað mátti vera eitt veðurlamb?

Jesus var ein maður.

Minnist tú, at lambið mátti vera fullkomið?

Jesus var fullkomin. Hann syndaði ongantíð.

„Dagin eftir sá hann Jesus koma til sín, og segði:
„Hygg lamb Guds, sum tekur burt synd heimsins!“ Jóhannes 1:29

„Nei, tað var við dýra blóði Kristusar – sum av
lýtaleysum og ódálkaðum lambi –“ 1. Pætursbræv 1:19

Minnist tú eisini, hvussu lambið varð leitt til eitt altar at verða dripið?

Tá ið Jesus hevði verið á jørðini eina tíð, læt Hann menn fara við Sær til ein kross at verða dripin.

Og minnist tú eisini, hvussu hann, ið lambið átti, legði hendurnar á høvdið á lambinum at vísa, hvussu syndir hansara vórðu lagdar á lambið?

Bíblían lærir, at tá ið Jesus varð negldur til krossin, tók Hann allar syndir okkara á Seg. Hann tók syndirnar hjá øllum, frá tí besta til tann ringasta av okkum, kvínum og monnum. Syndin hjá bæði gentum og dreingjum, mammum og pápum varð lögð á Jesus.

Alt tað ljótasta, ið varð sagt, bar Hann. Alt tað ræðuligasta, nakar hevði gjørt, bar Hann. Alt hatur, ið nakar visti um, bar Hann. Alla ta sorg, nakar hevði volt, bar Hann. Alt tað ræðuliga, ið syndin hevði borið við sær, varð lagt á tann fullkomna Jesus. Hann kendi og merkti alt, og Hann bar alt. Tað má hava verið ræðuligt hjá Honum.

Ja, alt snúði seg um eitt lamb.

Og Lambið var Jesus – okkara Lamb.

Minnist tú restina av søguni um lambið? Minnist tú, hvussu tað endaði við lambinum? Av tí at synd má revsast við deyða, mátti lambið doyggja.

Sama hendi Jesusi.

Av tí at øll okkara synd varð lögð á Jesus, varð Hann revsaður. Jesus mátti doyggja.

Bíblían sigur, at Jesus doyði í okkara stað. Hann tók alla revsingina, sum vit høvdu uppiborið fyri synd okkara, á Seg. Hann tók hana á Seg, so vit ikki skuldu líða annan deyðan.

Jesus var endaliga Lambið. Ongantíð aftur fór at verða neyðugt at koma við einum lambi til altarið. Jesus hevði fullgjørt alt.

Gud hevði hildið lyfti Sítt.

„...tí eisini páskalamb okkara er dripið, Kristus.“ 1. Korintbræv 5:7

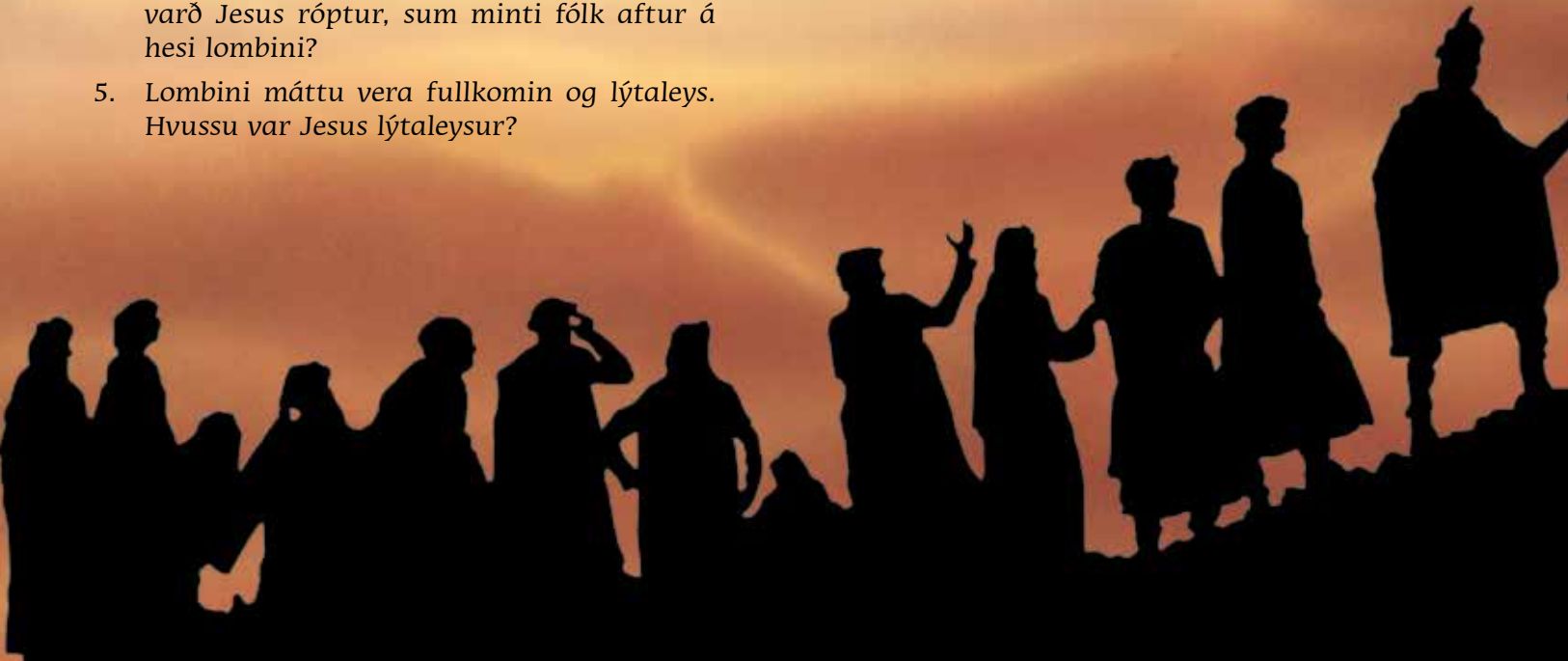
„Hann, sum kendi ikki synd, gjørði Hann til synd fyri okkum, fyri at vit í Honum skulu verða rættvísi Guds.“ 2. Korintbræv 5:21

„Honum, ið Gud hevur sett fram sum náðistól við trúgv á blóð Hansara...“ Rómbrævið 3:25

Spurningar úr 9. kapitli

1. Jesus livdi á jörðini júst sum øll onnur menniskju. Men Hann var eisini heilt øðrvísi enn onnur. Nevn eitt, sum Jesus ongantíð gjørði.
2. Deyðin kom inn í heimin við syndini. Tá ið nú Jesus ongantíð syndaði, mátti Hann so doyggja?
3. Jesus segði, at menn fóru at fara illa við Honum og negla Hann á ein kross. Og at tríggar dagar eftir, at Hann var deyður, fór Hann at rísa upp aftur. Hvussu kundi Jesus vita hetta, áðrenn tað hendi?
4. Bíblían lærir, at Jesus var sum lombini, ið vórðu leidd til altarið at verða dripin. Hvussu varð Jesus róptur, sum minti fólk aftur á hesi lombini?
5. Lombini máttu vera fullkomin og lýtaleyss. Hvussu var Jesus lýtaleyssur?
6. Lombini vórðu leidd til altarið at verða dripin. Hvagar varð Jesus leiddur at verða dripin?
7. Tá ið nú øll synd okkara varð lögð á Jesus, hvat mátti so henda Honum?
8. Bíblían lærir, at Jesus tók alla ta revsing, sum synd okkara hevði uppborið. Hvussu nógv synd er eftir, sum enn skal revsast?
9. Hví fara vit ikki til altarið við offurlombum?

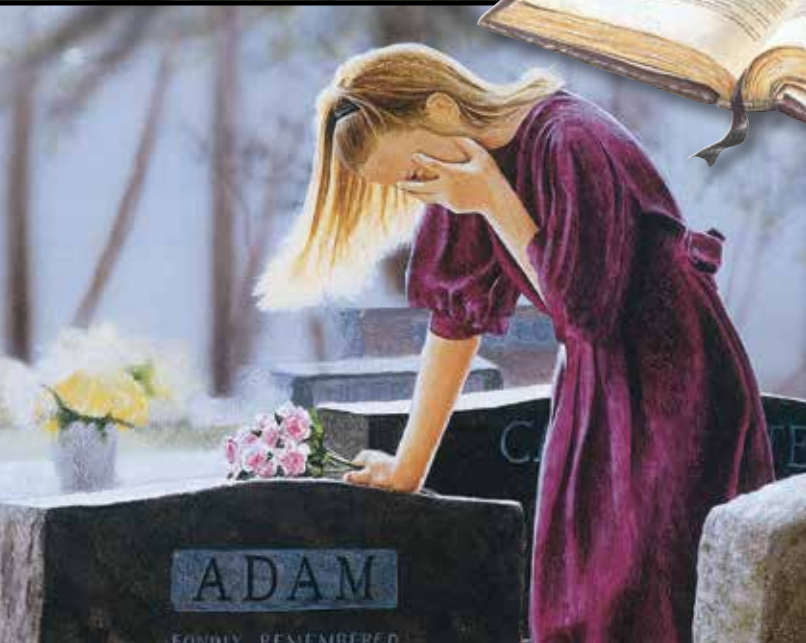
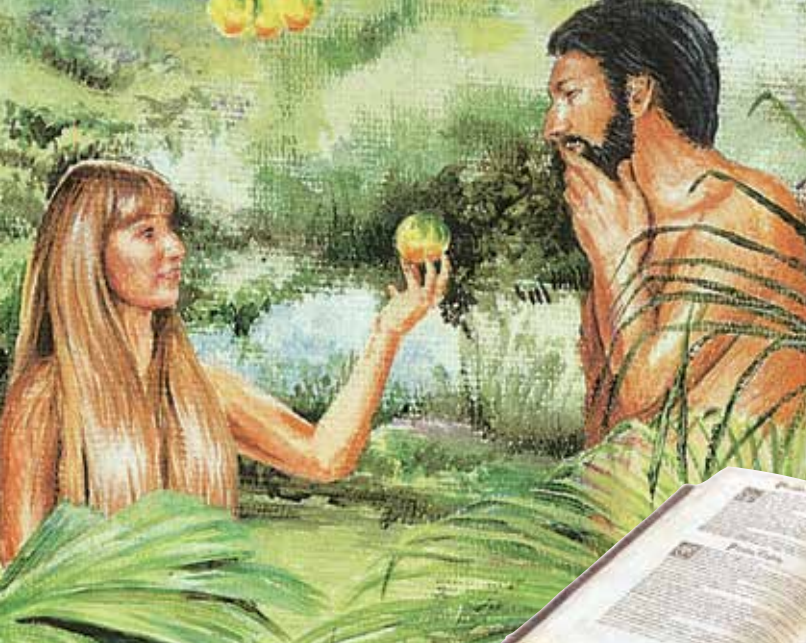

Ævigt lív

Fyri langari tíð síðan lovaði Gud at senda ein Frelsara, sum fór at bjarga menniskjum undan tí revsing, tey høvdu uppiborið fyri teirra synd. Hann fór at frelsa menniskju undan *øðrum deyðanum*.

Gud bað menniskjuni koma við einum lambi, so Hann kundi vísa teimum, hvussu synd kundi revsast, uttan at tey vórðu revsað.

„Er tað seyð, ið hann vil ofra, so skal hann leiða hann fram fyri ásjón HARRANS. Hann skal leggja hondina á høvd offurdýrsins og drepa tað framman fyri samkomutjaldið...“ 3. Mósebók 3:7–8

Hugsa um hetta! Tá máttu fólk koma við einum lambi. Hava vit eisini eitt lamb?

*Ja, tað hava vit. Lamb okkara er Jesus.
Hann varð róptur: „Lamb Guds.“*

Lambið, sum fólk komu við tá, mátti vera fullkomið. Hvør var einasta menniskja, sum livdi eitt fullkomið lív? Sum ongantíð syndaði?

*Rætt. Tað var Jesus. Hann er fullkomna
Lamb okkara.*

Fólk máttu fara til eitt altar at drepa lambið. Hvagar fór Jesus at verða dripin? Minnist tú?

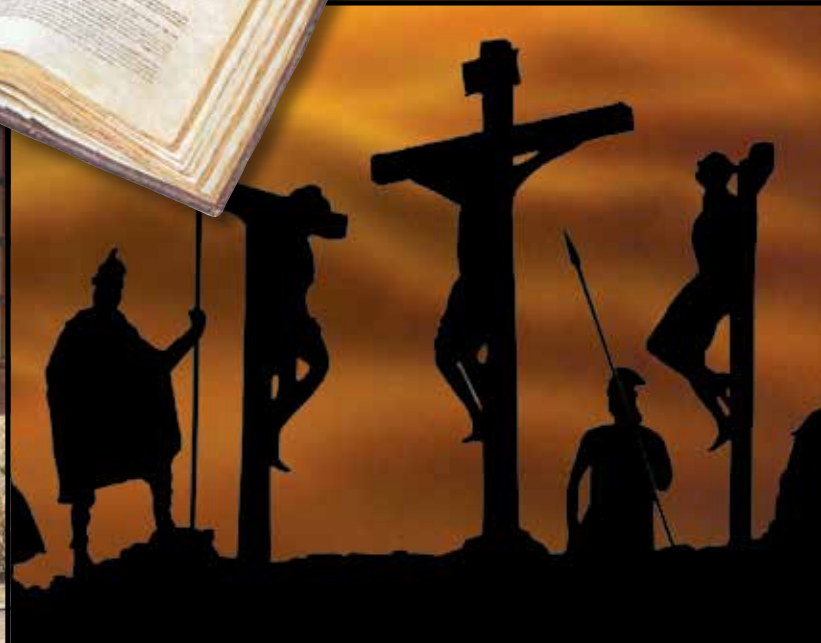
Á ein kross.

Hetta er sera týdningarmikið. Minnist tú, hvussu syndin varð lögð á lambið? Hugsa teg nú væl um. Syndin hjá hvørjum varð lögð á Jesus?

Rætt. Tað var synd okkara.

Av tí at lambið bar syndina hjá manningum, mátti tað doyggja. Hvør doyði fyri okkum?

Ja, tað var Jesus. Hann doyði fyri okkum.

Tá ið Jesus varð negldur til krossin, varð øll synd okkara lögð á Hann, syndin hjá gentum og dreingjum, kvinnum og monnum. Av tí at Jesus ikki sjálvur hevði nakra synd at doyggja fyri, so kundi Hann doyggja fyri onnur. Hann kundi doyggja fyri okkum.

Tað var synd okkara, sum gjørði, at Jesus mátti doyggja.

Hann valdi at doyggja í okkara stað, so Hann kundi frelsa okkum undan tí revsing, synd okkara hevði uppiborið.

Jesus er Frelsari okkara.

„...Hann læt ikki upp munnin – sum lamb, ið verður leitt avstað at verða dripið... Esaias 53:7

„Tí lønin, ið syndin gevur, er deyði, men náðigáva Guds er ævigt lív í Kristi Jesusi...“ Rómbrævið 6:23

„Tí av náði eru tit frelst, við trúgv – og tað ikki av tykkum sjálvum, tað er gáva Guds, ikki av verkum – fyri at eingin skal rósa sær.“ Efesusbrævið 2:8–9

„Eisini tykkum, sum vóru deyð í syndum tykkara... gjørði Hann livandi við Honum. Hann fyrigav okkum øll misbrot okkara...“ Kolossebrævið 2:13

„og við hesum vilja eru vit halgað við ofring likams Jesu Krists eina ferð fyri allar!“ Hebrearabrævið 10:10

Hevði nú søgan endað við deyða Jesusar á krossinum, so hevði tað verið syrgiligt.

Men Bíblían hevur meiri at siga um hetta. Vit lesa, at eftir at Jesus doyði, tóku vinir Hansara likamið niður av krossinum. Teir mugu hava verið ógvuliga sorgarbundnir. Teir lögdu Hann í eina serliga grøv, sum var høgð inn í klett, eitt helli. So rullaðu teir ein stóran stein fyri gravarmunnan. So fóru teir – tungir um hjartað – aftur at húsum.

Teir, sum høvdu dripið Jesus, høvdu hoyrt Hann siga, at Hann fór at rísa upp aftur eftir trimum døgum. Teir bóðu tí hermenn halda vakt við grøvina, so eingin fór at koma og taka likam Jesusar og látast, sum at Jesus var á lívi aftur. Teir vildu vísja sær, at Jesus varð verandi í grøvini – deyður.

„Á staðnum, har sum Hann varð krossfestur, var urtagarður, og í urtagarðinum var nýggj grøv... Har lögdu teir nú Jesus...” Jóhannes 19:41–42

„Dagin eftir... savnaðust høvuðsprestarnir og Farisearnir hjá Pilatusi... og søgdu: „Harri! ...Gev tí boð um, at væl skal haldast vakt yvir grøvini til triðja dagin, so lærisveinar Hansara koma ikki og stjála Hann og siga so fyri fólki, at Hann er risin upp frá hinum deyðu...” Pilatus svaraði teimum: „Har hava tit vakt! Farið avstað og haldið vakt yvir grøvini, sum best tit kunnu!” So fóru teir avstað og hildu væl vakt yvir grøvini við vaktini, eftir at teir høvdu innsiglað steinin.” Matteus 27:62–66

Men hermenninir kundu ikki forða Gudi. Tann stóri steinurin forðaði heldur ikki Gudi. Einki forðar ætlan Hansara. Júst so sum Jesus hevði sagt, reis Hann upp aftur og kom út úr grøvini triðja dagin. Hann var livandi.

Teir, ið hildu vakt, fullu til jarðar av ótta. Ein eingil koyrði steinin burtur. Øll sóu nú, at Jesus var ikki longur í grøvini. Næstu fjøruti dagarnar var Hann saman við vinum Sínum og einari rúgvu av fólki. Øll vóru ovurfegin. Hann var aftur á lívi. Hann tosaði, át og ferðaðist ímillum teirra. Hetta var undurfult.

Jesus livir!

„Tá varð stórus jarðskjálvti; tí eingil Harrans kom niður av Himli, steig til og velti burt steinin og setti seg á hann... Av ræðslu fyri honum skulvu teir, ið hildu vakt, og vórðu sum deyðir.“ Matteus 28:2–4

„Men hann segði við tær: „Ræðist ikki! Tit leita eftir Jesusi úr Nazaret, hinum krossfesta; Hann er risin upp, Hann er ikki her...“ Markus 16:6

„Hann vísti Seg livandi við mongum prógvum, við tað Hann í 40 dagar læt teir síggja Seg, og talaði um tað, sum hoyrir ríki Guds til.“ Ápostlasøgan 1:3

Fólk hevði ilt við at trúgva hesum. Eingin hevði nakrantíð gjørt slíkt áður. Eingin hevði fyrr doyð og síðan reist seg sjálvan aftur av deyðum. Ein øgilig kraft!

Jesus vísti teimum, at av tí at Hann var sterkari enn deyðin, var ikki neyðugt hjá teimum at óttast fyri at doyggja ella koma í ræðuliga stað Satans. Nú var eingin grund at vera bangin fyri *øðrum deyðanum*.

Jesus var nóg sterkur at reisa tey upp aftur til lívs.

Men Jesus fer ikki at reisa tey upp aftur til at liva her á jørðini, her alt er spilt av synd. Hann fer at reisa tey upp aftur til at liva í Himlinum, har alt er fullkomið, og har gleðin ræður.

Jesus lovaði at gera hetta fyri øll, sum trúgva, at Hann er teirra Lamb.

„Hjarta tykkara óttist ikki! Tit trúgva á Gud – trúgvið á Meg við! Í húsi Faðirs Míns eru nógvir bústaðir... Eg fari burtur at gera tykkum stað til reiðar. Og táíð Eg eri farin burtur og havi gjørt tykkum stað til reiðar, komi Eg aftur og taki tykkum til Mín, so eisini tit skulu vera, har sum Eg eri. Og hagar sum Eg fari, vita tit vegin.“ Jóhannes 14:1–4

Hetta, sum vit júst lósu í Bíbliuni, er sera týdningarmikið.

Her sigur Jesus, at um ein genta ella drongur, mamma ella pápi, ella hvør tað so er, sum trýr, at Jesus doyði í teirra stað, sleppa tey at bógva hjá Honum í Himlinum.

So einfalt er tað.

Alt, teimum tørvar, er at trúgva, at Jesus er teirra Lamb, og at tað var Hann, sum varð revsaður fyri syndir teirra. Líta tey á Hann – genta, drongur, mamma ella pápi – og trúgva, at tað, sum Hann sigur, er satt, fer Jesus at gera tey fullkomin, tá ið tey fara hiðani, so tey kunnu bógva hjá Honum í Himlinum.

„Harrin skal sjálvur koma niður av Himli við veldisrópi, við rødd yvireingils og lúðuri Guds, og tey, sum deyð eru í Kristusi, skulu fyrst rísa upp; síðani skulu vit, ið liva – sum eftir eru – verða rykt burtur í skýggjum saman við teimum at møta Harranum í luftini; og so skulu vit altíð vera saman við Harranum. Troystið tá hvør annan við hesum orðum!“ 1. Tessalonikubræv 4:16–18

Tey lurtaðu spent, meðan Jesus greiddi frá. Slík tíðindi vildu tey øll hoyra. Tey tosaðu leingi við Jesus um hesa ætlan. Og so, tá ið teir fjøruti dagarnir vóru at enda, segði Jesus teimum farvæl og fór aftur til Himmals. Tað er har, Hann býr í dag, í fullkomna heimi Sínum.

Hetta er boðskapurin í Bíbliuni.

Hon er eitt bræv frá Gudi – full av kærleika – og alt snýr seg um Lambið.

„Og hetta er vitnisburðurin, at Gud hevur givið okkum ævigt lív, og hetta lív er í Syni Hansara. Tann, ið hevur Sonin, hevur lívið; tann, ið ikki hevur Son Guds, hevur ikki lívið. Hetta havi eg skrivað til tykkara, fyri at tit skulu vita, at tit hava ævigt lív, tit, ið trúgva á navn Guds Sonar.“ 1. bræv Jóhannesar 5:11–13

„Men eisini er mangt annað, sum Jesus hevur gjørt; skuldi tað verðið skrivað, hvørt fyri seg, haldi eg, at allur heimurin hevði ikki rúmað bókunum, ið tá høvdu verðið skrivaðar.“ Jóhannes 21:25

Spurningar úr 10. kapitli

1. Fyri langari tíð síðan máttu fólk koma við einum lambi. Hvør er Lamb okkara?
2. Lambið, sum tey komu við, var lýtaleynt. Hvør var tann einasti, sum livdi eitt fullkomið og lýtaleynt lív – og ongantíð syndaði?
3. Fólk máttu koma við lambinum til eitt altar at verða dripið. Hvagar varð Jesus tikin at verða ofraður?
4. Minnst tú, hvussu øll syndin hjá fólkinum varð lögð á lambið? Syndin hjá hvørjum varð lögð á Jesus?
5. Av tí at lambið bar syndina hjá fólkinum, mátti tað doyggja. Hvør doyði í okkara stað?
6. Lambið doyði fyri mannin. Hvønn doyði Jesus fyri?
7. Eftir at Jesus doyði, varð Hann lagdur í eina serstaka grøv, og stórur steinur varð rullaður fyri munnan. Hvussu eitur ein slík grøv?
8. Hvat hendi, eftir at Jesus hevði ligið deyður í grøvini í trýggjar dagar?
9. Við tað at Jesus gjørdist livandi aftur, prógvaði Hann fyri fólkinum, at Hann eisini kundi gera tey livandi aftur. Hvar fara tey at liva eftir uppreisnina?
10. Tá ið nú Jesus segði, at Hann fór at reisa menniskju upp aftur til at liva í Himlinum, hvat máttu tey so gera fyri at sleppa at búgva í fullkomna heimi Hansara?
11. Máttu tey lova ongantíð at gera nakað skeivt aftur?
Máttu tey líta á Jesus, at Hann var tann, sum kundi frelsa tey?
Máttu tey lova at gera meiri gott enn ilt?
Máttu tey trúgva, at Jesus doyði fyri tey?
12. Gud segði, at tá ið vit trúgva, at Jesus doyði sum eitt lamb í okkara stað, so sleppa vit til Himmals. Meinti Gud veruliga tað, sum Hann segði?

Skilir tú bræv Guds?

Bræv Guds er so týðningarmikið, at tær nýtist at skilja tað rætt. Her eru nakrir spurningar til tín. Hetta er, fyri at tú kanst vita, hvussu væl tú skilir bjargingarætlan Guds. Um so er, at tú ikki svarar onkrum spurningi rætt, halt so bara á at lesa bókina, til tú hevur fingið skil á hesum.

1. Gud skapti alt bert við at tala. Hvat sigur hetta okkum um Gud?
2. Hví kundi Gud bara skapa ein fullkomnan heim?
3. Bíblían nýtir eitt serligt orð fyri at lýsa ólýdni Lusifers móti Gudi. Nevn hettar orðið.
4. Hví er tað órættvíst, um onkur ikki verður revsaður, tá ið hann ger tað, sum er skeivt?
5. Hvussu eitur tað staðið, sum Gud gjørði Satani og óndu einglum hansara?
6. Hvat orð nýtir Bíblían at lýsa ólýdni Ádams og Evu?
7. Hvat kom inn í heimin við syndini?
8. Av tí at Ádam og Eva ikki longur vóru fullkomin, fóru tey, tá ið tey doyðu, at bígva í tí ræðuliga staðnum hjá Satani, um tey ikki trúðu Gudi. Hvat rópar Bíblían henda deyðan?
9. Gud lovaði at senda ein serligan mann at frelsa menniskju undan øðrum deyðanum. Hvussu fór hesin maðurin at verða róptur?
10. Hví mugu fólk vera fullkomin fyri at bígva í Himlinum?
11. Kundi Gud bara látast sum einki, at Ádam og Eva høvdu syndað?
12. Gud vísti menniskjum, hvussu Hann kundi revsa synd uttan at revsa tey. Hværjum djóri vórðu tey biðin um at koma við?
13. Hvat hendi við syndini hjá manningum, eftir at hann hevði lagt hondina á høvðið á lambinum?

14. Hvønn doyði lambið fyri?
15. Hví varð lambið revsað, hóast tað einki ilt hevði gjørt?
16. Tá ið menniskju líta á Gud, so sleppa tey til Himmals, tá ið tey doyggja. Hvussu broytir Gud tey, so tey sleppa at búgva í fullkomna staði Hansara?
17. Tá ið vit royna at vera góð menniskju og einki ilt gera, verða vit so nóg góð at búgva í Himlinum?
18. Hvør kom úr Himlinum at gerast Frelsari okkara?
19. Hvør er Jesus? Er Hann Gud, Satan ella ein eingil?
20. Jesus syndaði ongantíð. Hví mátti Hann kortini doyggja?
21. Bíblían sigur, at Jesus var eins og lombini, ið vórðu ofrað. Hvat varð Jesus róptur, sum minti fólk um offurlombini?
22. Minnist tú, hvussu syndin hjá mannum varð lögð á lambið? Hvønn bar Jesus syndina fyri?
23. Lambið doyði í staðin fyri mannin. Hvønn doyði Jesus fyri?
24. Tá ið Jesus lovaði, at Hann skuldi reisa fólk upp aftur frá teimum deyðu, so tey kundu búgva í Himlinum hjá Sær, hvat var so neyðugt hjá teimum at gera fyri at sleppa at búgva í fullkomna heimi Hansara?

Trýrt tú brævi Guds?

Hevur tú svarað øllum spurningunum rætt, so skilir tú ætlan Guds. So veitst tú, hvat Gud sigur í brævi Sínum. Hetta er so sera umráðandi. Mong menniskju liva, til tey eru rættiliga gomul, og skilja kortini ongantíð, hvat boðskapur Bíbliunnar er.

Hetta, at tú skilir bræv Guds, er gott; men ein uppافتur størri spurningur er eftir: Trýrt tú, at tað, sum Gud sigur, er satt?

Eitt er at skilja Bíbliuna, eitt annað er at trúgva henni.

Royn og svara hesum spurningunum. Teir fara at hjálpa tær at vita, um tú trýrt brævi Guds.

- ◆ Hvør heldur tú Jesus er? Er Hann bert ein góður maður, ella er Hann meir enn tað?
- ◆ Hvussu við tær? Heldur tú teg vera nóg góðan til Himmalin, ella trýrt tú, at tú ert ein syndari?
- ◆ Heldur tú, at Gud fer at látast sum einki um synd tína, ella at hon verður revsað?
- ◆ Hvør varð revsaður í staðin fyri teg?
- ◆ Hvør heldur tú, er títt lamb?
- ◆ Trýrt tú, at Jesus elskaði teg nóg nógv at bera synd tína?
- ◆ Jesus reis upp aftur, eftir at Hann doyði, og livir nú í allar ævir. Trýrt tú hesum?

Hevur tú í sinni tínum skilt hesar spurningarnar og trúð teimum, so er revsingin fyri syndir tínar farin. So einfalt er tað. Ongantíð aftur nýtist tær at óttast annan deyðan ella Eldsjógvin. Av tí at tú trýrt, at tað, sum Gud sigur, er satt, so setir tú alt álit títt á Hann, og tí ert tú nú í parti við Honum. Hann hevur lovað ongantíð at fara frá tær. Hann verður altíð hjá tær, hvagar tú so enn fert, og hvat tú enn gert.

Gud sigur, at tá ið lív títt her á jørðini er av, ger Hann teg fullkomnan, so tú kanst búgva í Himlinum. Tú fert at liva ævigt hjá Honum. Meinar Gud hetta veruliga?

Tú kanst longu nú fegnast um hetta. Tú kanst vera fullvísur í hesum, tí Gud hevur lovað tað, og Gud lýgur ikki.

Kanska henda bókin hevur svarað spurningum, sum tú hevur stríðst við. Gud hevur skrivað nógv fyri at hjálpa okkum. Tú kanst læra nógv annað í brævi Guds til okkara.

Bíblían er full av svarum.

Tá ið onkur hevur gjørt okkurt serstakt fyri teg, so takkar tú honum fyri tað. Bíblían lærir, at vit kunnu tosa við Harran, nær sum helst, sum vinur tosar við vin.

Her er eitt dømi um, hvussu tú kanst takka Jesusi fyri tað, sum Hann hevur gjørt fyri teg. Lurta eftir tí einar tvær ferðir, og takka Honum so sjálvur – við tínum egnu orðum. Minst til, at Gud er allastaðni. Hann lurta.

Elskaði Jesus. Eg veit, at Tú ert Gud og hevur skapt alt. Eg líti á Teg. Eg eri ein syndari. Bara Tú kanst frelsa meg. Eg trúgvi, at Tú tókst mín dóm. Tú doyði í mín stað. Takk, at Tú elskar meg so høgt. Eg veit, at Tú fert at halda lyfti Títt um at taka meg at vera hjá Tær í Himlinum.

Jesus er ein undurfullur Frelsari.

Endi

Spurningar og svar úr 1. kapitli

1. Bíblían er eitt sera týðningarmikið bræv. Hverjum er brævið frá? **Gudi**
2. Bíblían sigur, at Gud hevur altíð verið. Fer Hann altíð at vera? **Ja**
3. Var tað nakar annar, sum var til – saman við Gudi – í upphavi? **Nei**
4. Hvør skapti einglarnar? **Gud**
5. Hvat merkir orðið: „skapti“?
At gera okkurt burtur úr ongum
6. Tú sært hvørki Gud ella einglarnar. Teir hava ikki likam sum vit, við vøddum og beinagrind. Hvat eru teir so? **Andar**
7. Hvat gav Gud einglunum at gera?
At vera boðberar Guds
8. Vit brúka hamara og seym at gera okkurt við; men hvussu gjørði Gud, tá ið Hann skapti heimin?
Hann bara segði tað
9. Gud bara talaði, og so varð tað. Hvat heldur tú, hetta sigur okkum um Gud? **Hann er so sera sterkur**
10. Í hvussu nógv dagar skapti Gud heimin? **Seks**
11. Hvør skapti Ádam og Evu? **Gud**
12. Tá ið nú Gud kann vera bæði við tær, familju tíni og øllum vinum tínum samstundis, hvat merkir tað?
Gud er allastaðni í senn

Spurningar og svar úr 2. kapitli

1. Tá ið tú hyggur rundan um teg at øllum, sum er skapt, skilir tú, at Gud er almáttugur. Hvussu nógv man Gud vita? **Alt**
2. Hvør eigur heimin? **Gud**
3. Hví eigur Gud heimin? **Tí Hann skapti heimin**

4. Gud kundi havt skapt ein ljótan heim; men ístaðin skapti Hann heimin vakran. Hví gjørði Gud slíkan yndisligan heim? **Tí Hann elskar okkum og vildi, at vit skuldu njóta hann**
5. Gud gjørði lógir og reglur, so alt skuldi virka á rættan hátt. Hvussu heldur tú, tað hevði verið, um Gud ikki gjørði hesar lógir og reglur?
Øll høvdu verið ólukkulig, ørkymlað, ill og ótrygg
6. Hvussu rópa vit tað, sum virkar væl, og har einki er í ólagi? **Fullkomið**
7. Hví kundi Gud ikki annað enn skapa ein fullkomnan heim? **Tí Hann er fullkomin**
8. Gud býr í einum fullkomnum staði. Hvussu eitur hetta staðið? **Himmalin**
9. Nevn trý ting, sum Bíblían sigur um Himmalin.
Sí blaðsíðu 46.

Spurningar og svar úr 3. kapitli

1. Hvussu æt best kendi eingilin hjá Gudi? **Lusifer**
2. Gav Gud Lusiferi nakað serligt at gera? **Ja**
3. Var Lusifer nøgdur við tað, ið Gud bað hann gera?
Nei
4. Hvat vildi Lusifer vera? **Hann vildi vera Gud**
5. Bíblían nýtir eitt serligt orð fyri at lýsa ólýdni Lusifers móti Gudi. Hvat er hetta orðið? **Synd**
6. Hví vildi Lusifer gerast Gud? **Hann helt seg vera vísari enn Gud, helt seg vita betur enn Gud**
7. Hvat rópa vit óndar hugsanir og gerðir? **Synd**
8. Er tað rættvíst, at tey, sum gera tað, ið ónt er, skulu sleppa undan revsing? **Nei**
9. Hví er tað ikki rætt, at tey, sum gera okkurt skeivt, sleppa undan revsing? **Tað er ikki rættvíst. Alt ólýdni eigur at verða revsað**

10. Er Gud altíð réttvísur ella bara við hvørt? **Altíð**
11. Av tí at Gud er fullkomin, kundi Hann ikki loyva hinum óndu einglum at búgva í fullkomna staði Sínum. Hvat gjørði Hann við teir?
Gud kastaði teir út úr Himlinum
12. Gud broytti navn Lusifers til Satan. Hvat merkir Satan? **Figgindi**
13. Hvussu eitur tað staðið, sum Gud hevur gjørt Satani og einglum hansara til reiðar? **Eldsjógvurin**
14. Er nýggja heim Satans eitt gott stað at búgva í? **Nei**
15. Nógvir einglar eru enn Gudi lýdnir. Hvar búgva hesir einglarnir? **Í Himlinum**

Spurningar og svar úr 4. kapitli

1. Av tí at Gud elskaði Ádam og Evu og hevði umsorgan fyri teimum, gjørði Hann teimum eitt serstakt stað. Hvat stað var tað? **Ein urtagarður**
2. Hvussu mong boð gav Gud Ádami og Evu? **Eitt**
3. Hvat var boðið, ið Gud gav Ádami og Evu?
Gud bað tey ikki eta av fruktini á tí eina trænum
4. Hvat segði Gud fór at henda Ádami og Evu, um tey vóru ólýðin móti boði Hansara? **Tey fóru at doyggja**
5. Hvørjum segði Satan Ádami og Evu, at tey fóru at verða lík? **Tey fóru at verða Gudi lík**
6. Segði Satan Ádami og Evu sannleikan ella eina lygn?
Eina lygn
7. Aktaðu Ádam og Eva hetta eina boð Guds? **Nei**
8. Hvat orð nýtir Bíblían til at lýsa ólýdni hjá Ádami og Evu? **Synd**
9. Hvat kom inn í heimin við syndini? **Deyðin**

10. Tá ið Bíblían talar um deyðan, merkir tað, at tú verður sum ein stjærna á luftini, ella merkir tað, at tú í allar ævir verður burtur frá besta vini tínum?
At tú í allar ævir verður burtur frá vini tínum
11. Gud vildi ikki, at Ádam og Eva skuldu búgva hjá Satani. Gud lovaði at gera Ádami og Evu ein útveg aftur at gerast fullkomin. Hví? **Tí Hann elskaði tey**

Spurningar og svar úr 5. kapitli

1. Av tí at Ádam og Eva góvu seg í part við Satan, fóru tey, tá ið tey doyðu, altíð at vera skild frá Gudi og fóru at koma í ræðuliga heim Satans. Hvussu kallar Bíblían henda deyðan? **Hin annar deyðin**
2. Gud vildi, at tey skuldu búgva hjá Sær í fullkomna heimi Sínum. Hví var Gud ikki ráðaleysur ella tikin á bóli? **Tí Gud hevði eina ætlan**
3. Segði Gud Ádami og Evu alla ætlan Sína? **Nei**
4. Gud lovaði, at Hann skuldi senda ein serligan mann at bjarga teimum frá tí seinna deyðanum. Hvat fór hesin maður at eita? **Frelsarin**
5. Áttu Ádam og Eva at trúgva tí, sum Gud hevði lovað? **Ja**
6. Leit Jógvan á abba sín, tí hann trúði, at abbin kundi bjarga honum, ella tí abbin var í longum stivlum?
Hann leit á, at abbin kundi bjarga honum
7. Leit Jógvan á abba sín, tí hann trúði, at abbin elskaði hann, ella tí abbin einki annað hevði at gera? **Hann leit á, at abbin elskaði hann**
8. Mátti Jógvan, tá ið hann var um at drukna, fyrst lova at vera ein góður drongur, áðrenn abbin bjargaði honum? **Nei**

9. Máttu Adam og Eva lova ongantíð aftur at gera nakað ónt, áðrenn Gud segði teimum, at Hann fór at bjarga teimum? **Nei**
10. Meinti abbi Jógvan tað, tá ið hann segði: „Lít á meg?“ **Ja**
11. Meinti Gud tað, tá ið Hann segði: „Lít á Meg, Eg fari at gera tykkum fullkomin, tá ið tit doyggja?“ **Ja**
12. Hví mugu menniskju verða fullkomin fyri at búa í Himlinum? **Tí bara fullkomin menniskju kunnu búa hjá einum fullkomnum Gudi**

Spurningar og svar úr 6. kapitli

1. Hví vildi Gud ikki revsa Adam og Evu?
Tí Hann elskaði tey
2. Kundi Gud látast sum um Adam og Eva als ikki høvdu syndað? **Nei**
3. Gud vísti menniskjum, hvussu Hann kundi revsa synd uttan at revsa menniskju. Hvørjum djóri vórðu tey biðin um at koma við? **Einum lambi**
4. Skuldi tað vera veðurlamb ella gimurlamb?
Veðurlamb
5. Kundi lambið vera sjúkt, lamið ella blint? **Nei**
Hvussu skuldi lambið vera? **Fullkomið**
6. Hvarar skuldu tey fara við lambinum at drepa tað?
Til eitt altar
7. Hvar á lambinum skuldi maðurin leggja hondina?
Á høvdið
8. Hvat hendi við syndini hjá mannum, tá ið hann legði hond sína á høvdið á lambinum?
Synden varð lögð yvir á lambið
9. Tá ið nú lambið bar synd mansins, hvat hendi so lambinum? **Tað mátti doyggja**
10. Lambið hevði einki ilt gjørt. Hevði tað uppborið at doyggja? **Nei**

11. Bíblían sigur, at deyðin er revsingin fyri syndina. Hvønn doyði lambið fyri? **Mannin**
12. Hví mátti lambið revsast, tá ið tað einki ilt hevði gjørt? **Tí tað bar synd mansins**
13. Hesin maðurin gjørði tað, sum Gud bað hann gera; hann kom við einum lambi. Mundi hann gera hetta, tí Gudi ikki dámar lomb, ella tí hann leit á tað, sum Gud hevði sagt? **Tí hann leit á Gud**
14. Um onkur lítur á Gud, so fara tey til Himmals, tá ið tey doyggja. Hvussu kann Gud broyta tey, so tey kunnu búa har? **Hann ger tey fullkomin**

Spurningar og svar úr 7. kapitli

1. Tá ið menniskju synda, kann Gud so bara látast sum einki? **Nei**
2. Gud bað menniskjuni gera nakað fyri at skilja, at synd má revsast, uttan at menniskjuni sjálv verða revsað. Hvørjum bað Hann tey so koma við? **Einum lambi**
3. Maðurin, sum kom við lambinum, legði hond sína á høvdið á lambinum. Hvat vísti hetta?
At synd hansara varð lögð á lambið
4. Tá ið nú lambið bar syndina hjá mannum, hvat mátti so henda við lambinum? **Tað mátti doyggja**
5. Bíblían sigur, at revsingin fyri syndina er deyði. Hvønn doyði lambið fyri? **Fyri mannin**
6. Summi menniskju trúðu einki upp á ætlan Guds. Tey gjørdu sær sínar egnu lógir. Hvat hildu tey, at tey kundu gera fyri at blíðka Gud?
Um tey gjørdu meiri gott enn ringt
7. Hvussu ofta kundi ein stjala og kortini vera fullkomin? **Ikki so mikið sum einaferð**
8. Hvat sigur Bíblían um at elska pengar meiri enn Gud? **At tað er synd**

9. Er tað í lagi at lúgva, um tað so bert er ein lítill lygn? **Nei**
10. Eru vit syndarar, bara vit siga eina lítla lygn? **Ja**
11. Hvussu rópar Bíblían tað, tá ið vit gerast ill? **Synd**
12. Hvussu rópar Bíblían tað, tá ið børn svara foreldrúnum illa aftur? **Synd**
13. Onnur vita ikki, hvat vit hugsa. Man Gud vita tað? **Ja, Hann veit alt.**
14. Tá ið vit royna at vera góð og ongantíð hugsa ella gera nakað ónt, eru vit so nóg fullkomin at sleppa at búgva í Himlinum? **Nei**

Spurningar og svar úr 8. kapitli

1. Hvør kom úr Himlinum at gerast Frelsari okkara? **Gud**
2. Fyri at gerast Frelsari, mátti Gud gerast menniskja. Merkir tað, at Hann helt upp at vera Gud? **Nei**
3. Harrin visti, at skuldi Hann frelsa okkum, mátti Hann gerast okkum líkur. Hvussu kom Hann til jarðar? **Hann kom sum eitt barn**
4. Harrin varð føddur sum eitt barn í einum fjósi, har seyður og smálomb hava skjól. Hvørjir vóru fyrstu gestir Hansara? **Hirðar**
5. Hvat navn fekk Gud, tá ið Hann kom til jarðar? **Jesus**
6. Navnið Jesus merkir: „Tað er Gud, sum frelsir.“ Hvat annað varð Jesus róptur? **Frelsarin**
7. Hví gav Jesus blindum sjónina aftur, lamnum evnini til at ganga, og hví reisti Hann upp deyð? **So menniskju skuldu vita, at Hann var Gud?**
8. Hvønn sóu Pætur og vinmenn hansara ganga á vatninum? **Jesus**

9. Hvat hendi, tá ið Pætur hugdi at vindi og aldam? **Hann fór at søkka**
10. Pætur kundi antin royna sjálvur ella rópa á Jesus at bjarga sær. Hvat gjørdi hann? **Hann rópti á Jesus at bjarga sær.**

Spurningar og svar úr 9. kapitli

1. Jesus livdi á jørðini júst sum øll onnur menniskju. Men Hann var eisini heilt øðrvísi enn onnur. Nevn eitt, sum Jesus ongantíð gjørdi. **Hann syndaði ongantíð**
2. Deyðin kom inn í heimin við syndini. Tá ið nú Jesus ongantíð syndaði, mátti Hann so doyggja? **Nei**
3. Jesus segði, at menn fóru at fara illa við Honum og negla Hann á ein kross. Og at tríggar dagar eftir, at Hann var deyður, fór Hann at rísa upp aftur. Hvussu kundi Jesus vita hetta, áðrenn tað hendi? **Hann var Gud, og Gud veit alt**
4. Bíblían lærir, at Jesus var sum lombini, ið vórðu leidd til altarið at verða dripin. Hvussu varð Jesus róptur, sum minti fólk aftur á hesi lombini? **Hann varð róptur Lamb Guds**
5. Lombini máttu vera fullkomin og lýtaleyss. Hvussu var Jesus lýtaleyssur? **Hann syndaði ongantíð**
6. Lombini vórðu leidd til eitt altar at verða dripin. Hvagar varð Jesus leiddur at verða dripin? **Til ein trækross**
7. Tá ið nú øll synd okkara varð lögð á Jesus, hvat mátti so henda Honum? **Hann mátti doyggja**
8. Bíblían lærir, at Jesus tók alla ta revsing, sum synd okkara hevði uppborið. Hvussu nógv synd er eftir, sum enn skal revsast? **Eingin**
9. Hví fara vit ikki til altarið við offurlombum? **Jesus var tað endaliga lambið**

Spurningar og svar úr 10. kapitli

1. Fyri langari tíð síðan máttu fólk koma við einum lambi. Hvør er lamb okkara? **Jesus**
2. Lambið, sum tey komu við, var lýtaleyst. Hvør var tann einasti, sum livdi eitt fullkomið og lýtaleyst lív – og ongantíð syndaði? **Jesus**
3. Fólk máttu koma við lambinum til eitt altar at verða dripið. Hvagar varð Jesus tikin at verða ofraður?
Til ein kross
4. Minnst tú, hvussu øll syndin hjá fólkinum varð lögð á lambið? Syndin hjá hvørjum varð lögð á Jesus?
Synd okkara
5. Av tí at lambið bar syndina hjá fólkinum, mátti tað doyggja. Hvør doyði í okkara stað? **Jesus**
6. Lambið doyði fyri mannin. Hvønn doyði Jesus fyri?
Fyri okkum
7. Eftir at Jesus doyði, varð Hann lagdur í eina serstaka grøv, og stórir steinur varð rullaður fyri munnan. Hvussu eitur ein slík grøv? **Eitt helli**
8. Hvat hendi, eftir at Jesus hevði ligið deyður í grøvini í trýggjar dagar? **Hann kom aftur til lívs**
9. Við tað at Jesus gjørdist livandi aftur, prógvaði Hann fyri fólkinum, at Hann eisini kundi gera tey livandi aftur. Hvar fara tey at liva eftir uppreisnina?
Í Himlinum
10. Tá ið nú Jesus segði, at Hann fór at reisa menniskju upp aftur til at liva í Himlinum, hvat máttu tey so gera fyri at sleppa at bógva í fullkomna heimi Hansara? **Trúgva Honum ella líta á Hann**
11. Máttu tey lova ongantíð at gera nakað skeivt aftur? **Nei**
Máttu tey líta á Jesus, at Hann var tann, sum kundi frelsa tey? **Ja**
Máttu tey lova at gera meiri gott enn ilt? **Nei**
Máttu tey trúgva, at Jesus doyði fyri tey? **Ja**

12. Gud segði, at tá ið vit trúgva, at Jesus doyði sum eitt lamb í okkara stað, so sleppa vit til Himmals. Meinti Gud veruliga tað, sum Hann segði? **Ja**

Skilir tú bræv Guds? Svar

1. Gud skapti alt bert við at tala. Hvat sigur hetta okkum um Gud?
Hann er ógvuliga, ógvuliga sterkur
2. Hví kundi Gud bert skapa ein fullkomnan heim?
Tí Gud er fullkomin
3. Bíblían nýtir eitt serligt orð fyri at lýsa ólýdni Lusifers móti Gudi. Nevn hetta orðið? **Synd**
4. Hví er tað órættvíst, um onkur ikki verður revsaður, tá ið hann ger tað, sum er skeivt?
Tí tað er ikki rættvíst. Alt skeivt má revsast.
5. Hvussu eitur tað staðið, sum Gud gjørdi Satani og óndu einglum hansara? **Eldsjógvurin**
6. Hvat orð nýtir Bíblían at lýsa ólýdni Ádams og Evu?
Synd
7. Hvat kom inn í heimin við syndini? **Deyðin**
8. Av tí at Ádam og Eva ikki longur vóru fullkomin, fóru tey, tá ið tey doyðu, at bógva í tí ræðuliga staðnum hjá Satani, um tey ikki trúðu Gudi. Hvat rópar Bíblían henda deyðan? **Annan deyðan**
9. Gud lovaði at senda ein mann at bjarga menniskjum frá hesum øðrum deyðanum. Hvussu fór hesin maðurin at verða róptur? **Frelsarin**
10. Hví er neyðugt hjá okkum at gerast fullkomin fyri at bógva í Himlinum? **Tí einans fullkomin menniskju kunnu bógva hjá einum fullkomnum Gudi**
11. Kundi Gud bara látast sum einki, tá ið Ádam og Eva høvdu syndað? **Nei**

12. Gud vísti menniskjum, hvussu synd teirra kundi revsast, uttan at tey vórðu revsað. Hvørjum djóri vórðu tey biðin at koma við? **Einum lambi**
13. Hvat hendi við syndini hjá manninum, tá ið hann legði hond sína á høvd lambsins?
Synd hansara varð lögð yvir á lambið
14. Hvønn doyði lambið fyrri? **Mannin**
15. Hví varð lambið revsað, hóast tað einki ilt hevði gjørt? **Tað bar synd mansins**
16. Tá ið menniskju líta á Gud, so sleppa tey til Himmals, tá ið tey doyggja. Hvussu broytir Gud tey, so tey sleppa at bógva í fullkomna staði Hansara?
Hann ger tey fullkomin
17. Tá ið vit royna at vera góð menniskju og einki ilt gera, verða vit so nóg góð at bógva í Himlinum?" **Nei**
18. Hvør kom úr Himlinum at gerast Frelsari okkara?
Gud, Jesus
19. Hvør er Jesus? Er Hann Gud, Satan ella ein eingil?
Hann er Gud
20. Jesus syndaði ongantíð. Mátti Hann so doyggja? **Nei**
21. Bíblían sigur, at Jesus var eins og lombini, ið vórðu ofrað. Hvat varð Jesus róptur, sum minti fólk um offurlombini? **Lamb Guds**
22. Minnst tú, hvussu syndin hjá manninum varð lögð á lambið? Hvønn bar Jesus syndina fyrri?
Synd okkara
23. Lambið doyði ístaðin fyrri mannin. Hvønn doyði Jesus fyrri? **Okkum**
24. Tá ið Jesus lovaði, at Hann skuldi reisa fólk upp aftur frá teimum deyðu, so tey kundu bógva í Himlinum hjá Sær, hvat var so neyðugt hjá teimum at gera fyrri at sleppa at bógva í fullkomna heimi Hansara? **Trúgva Honum ella líta á Hann**

Trýrt tú brævi Guds? Svar

- ◆ Hvør heldur tú Jesus er? Er Hann bert ein góður maður, ella er Hann meiri enn tað? **Hann er Gud**
- ◆ Hvussu við tær? Heldur tú teg vera nóg góðan til Himmalin, ella trýrt tú, at tú ert ein syndari?
Eg eri ein syndari
- ◆ Heldur tú, at Gud fer at látast sum einki um synd tína, ella at hon verður revsað? **Hon verður revsað**
- ◆ Hvør varð revsaður ístaðin fyrri teg? **Jesus**
- ◆ Hvør, trýrt tú, er títt lamb? **Jesus**
- ◆ Trýrt tú, at Jesus elskaði teg nóg nógv at bera synd tína? **Ja**
- ◆ Jesus reis upp aftur, eftir at Hann doyði, og livir nú í allar ævir. Trýrt tú hesum? **Ja**

Endaviðmerkingar

1. Fyri at gera tað einfalt, nýta vit orðið „bræv“ í sambandi við „samskipti“, heldur enn at greiða frá, hvussu Gud gav okkum Skriftirnar.
2. Sipar til „ævigu tilveru Guds“
3. Sipar til, at teir eru „verur“ og ikki bert ein „ávirkan og kraft“
4. „Fullkomið“ verður nýtt í tí vanliga týðninginum av orðinum og eisini so at skilja, at Gud er heilagur og rættvísur, uttan synd.
5. Viðvíkjandi „ævinleikanum“ sleppur Satan „ongantíð aftur“ at vera í Himlinum, hóast hann av og á kemur hagar at ákæra tey trúgvandi fyri Gudi, tó uttan úrslit.
6. Bíblían er greið viðvíkjandi tí, at Satan og einglar hansara ikki enn eru komnir í nýggja heim teirra, men ein dag í framtíðini verða teir har. (Opinberingin 20:10). Henda bók umfatar ikki útgreining av hesum veruleikum. Varð farið undir slíka frágreiðing, hevði tað havt við sær spurningar, sum høvdu gjørt, at endamálið við hesi bók ikki var nátt.
7. Hóast hetta, „at verða sum Gud“, kundi sipað til allar eginleikar Hansara, so er hetta avmarkað til „kunnskap um gott og ilt“. Skriftin sigur einki um, at Satan beyð teimum serligar upplýsingar viðvíkjandi eini vanligari freisting „at gerast Gudi lík“, ella um lygn hansara var avmarkað til bert eitt øki (at verða sum Gud og kenna gott og ilt). Fóru vit at umtala allar móguleikarnar, sum liggja í „at verða sum Gud“, so kravdist stór frágreiðing, sum einki hevur við søguna at gera, og tí lótu vit vera og lótu móguleikarnar standa opnar viðvíkjandi, hvat Satan sipar til. Í øllum førum var tað ein lygn.
8. Hetta, at „tey doyðu“, sipar bert til læruna í Bíbliuni viðvíkjandi støðu teirra í sambandi við „rættvísgeringina“. Tað er so nógv annað, sum kemur undir læruna um „rættvísgeringina“. Tá ið vit seta álít okkara á Harran sum Frelsara okkara, tilroknar Gud okkum við tað sama rættvísi og sær okkum sum fullkomin longu her og nú. Av tí at børn hava ilt við at skilja, hvussu ein kann vera fullkomin, hóast hann enn er óargaligur, so hava vit tessvegna bert lagt dent á „støðu okkara“ í sambandi við læruna um rættvísgering.
9. Fyri tað mesta sipa vit til tað, sum beinleiðis er sagt um Ádam og Evu, tá ið Gud og tey talaðu saman. Men onkustaðni hava vit „lisið aftureftir“ og nýtt greiðu heildarlæru Bíbliunnar sum grundarlag undir tí, sum Gud lærði Ádam og Evu, og sum viðkemur allari mannaættini. T.d. lærir Skriftin í sambandi við ein annan persón í Gamla Testamenti, at „Ábram trúði HARRANUM, og Hann roknaði honum tað til rættvísi“ (1. Mósebók 15:6). Við tað at Skriftin sum heild greidliga lærir, at tað er einans við „trúgv“ ella „áligt“, at ein kann gerast rættvísur fyri Gudi, so hava vit loyvt okkum tað frælsi at læra sama sannleikan í sambandi við Ádam og Evu – uttan at gera hetta meiri fløkjaligt við at nevna aðrar bíbilskar persónar.

Hvussu væl skilja vit Bíbliuna?

Hugsar tú, tá ið tú lesur Lambið: „Eg fái líka nógv burtur úr hesum sum børnini?“ Ella kennir tú tað so við hvørt, sum tú bert ert eitt vet framman fyri tey? Tí mæla vit tær til (sum dugir enskt) at lesa eina bók við heitinum The Stranger on the Road to Emmaus, sum líkist Lambinum, men er ætlað vaksnum, ið hava lítlan ella ongan bíbliukunnleika. Hon er frá byrjan til enda skrivað sum ein frásøgn í bíbilskari tíðarrøð, men grundað á sjálva Bíbliuna. Endamálið við hesi nágreiniligaru bók er at seta boðskap Bíbliunnar fram á greiðan og skilagóðan hátt. Menn og kvinnur við ymiskum bakstøði hava verið sera fegin um frágreiðing hennara um aðalboðskap Bíbliunnar. Henda bók og annar lesnaður eru til taks á fylgjandi tungumálum:

Amharskum

Arábiskum

Enskum

Fronskum

Hálendskum

Hebraiskum

Kekkiskum

Kesniskum

Kikevskum

Kinverskum (almennum)

Kinverskum (einfaldgjørðum)

Koreanskum

Litavskum

Lukseborgskum

Mongolskum

Portogisiskum

Romenskum

Russiskum

Sponskum

Tai

Týskum

Ungarskum

Fin ein fullfíggaðan lista við øllum lesnaði og týðingum, sum vit hava tøkan, á heimasíðu okkara:

<http://goodseed.com/see-all-tools.html> ella

<http://goodseedeuropa.com/medien-in-anderen-sprachen.html>

Felagsskapurin GOODSEED® er ekki vinnurekandi og hefur til endamáls greidliga at endurgeva hesa bókina á tínum máli og øðrum. Hevur tú hug at vera við í týðingararbeiði og øðrum hjá felagsskapinum, kanst tú seta teg í samband við okkum.

GoodSeed® International

P. O. Box 3704
Olds, Alberta T4H 1P5
Canada
Bus: 403 556 9955
Fax: 403 556 9950
info@goodseed.com

Postadressan haðani henda bókin kann fáast:

Forlagið Leirkerið

Tróndargøta 10
512 Norðragøta
tlf. 211093
zz@effzett.fo

GoodSeed Australia 1800 89 7333
info.au@goodseed.com
GoodSeed Canada 800 442 7333
info.ca@goodseed.com
BonneSemence Canada 888 314 3623
Service en français info.qc@goodseed.com

GoodSeed Europe 0049 (0)5231-94 35 144
info.eu@goodseed.com
GoodSeed UK & Ireland 0800 073 6340
info.uk@goodseed.com
GoodSeed USA 888 654 7333
info.us@goodseed.com

“GoodSeed” og upphavsmerkið eru
ogn hjá GoodSeed International.